

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 18C/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317216981
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2317216981.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, sudkyňou JUDr. Erikou Tischlerovou, v spore žalobcu: SLOVKLIMA DEIMOS, s.r.o., so sídlom P. Pázmana 49/3, 927 00 Šaľa, IČO: 36 527 726, právne zastúpeného: Advokátska kancelária TIMAR & partners, s.r.o., so sídlom P. Pazmáňa 2367/17A, 927 01 Šaľa, IČO: 36 866 296, proti žalovanej: I. C., T. XX.XX.XXXX, H. C.. N.. Š. X, XXX XX Š., právne zastúpenej: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, o náhradu škody 79.000 eur a vydanie bezdôvodného obohatenia 59.000 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 136.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 79.000 eur od 07.08.2017 do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 62.901 eur od 07.08.2017 do zaplataenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi plnú náhradu trov konania voči žalovanej.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 07.08.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplataeniu istiny 136.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % p. a. zo sumy 79.000 eur od podania žaloby do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 62.901 eur od podania žaloby do zaplataenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je obchodná spoločnosť podnikajúca podľa Obchodného zákonníka. Základné imanie žalobcu je tvorené peňažnými vkladmi troch spoločníkov, a to I. C. s podielom na základnom imaní vo výške 51 %, Š. C. s podielom na základnom imaní vo výške 29,2 %, a žalovanej s podielom na základnom imaní vo výške 19,8 %. Žalovaná bola v čase od 23.02.2009 do 24.07.2017 konateľom žalobcu, a súčasne je od 04.11.2010 nepretržite spoločníkom žalobcu s menšinovým podielom na základnom imaní vo výške 19,8 %. Žalovaná počas pôsobenia ako konateľ žalobcu bez vedomia a informovania ostatných konateľov a spoločníkov spoločnosti, v období od 12.06.2017 do 30.06.2017 (vrátane) realizovala výbery alebo bezhotovostné prevody z bankových účtov žalobcu v celovej sume 79.000 eur, ktoré realizovala v Meste Š. Z. W., pričom si peňažné prostriedky previedla na svoj súkromný bankový účet vedený v G. G., Z.. G.. (D. G. S. C. H., Z..G.. B. XX.XX.XXXX) Č. Ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, a do spoločnosti nedoručila žiadny doklad, ktorým by dôvodnosť týchto bankových operácií zdôvodnila, a týmto svojim konaním spôsobila spoločnosti škodu v celovej sume 79.000 eur. Išlo o tieto finančné operácie z bankového účtu žalobcu vedeného D. G. G., Z..G., Č. Ú.: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX: dňa 12.06.2017 v pobočke banky v Š. T. O. R. X/XX - výber v hotovosti - suma 5.000 eur, dňa 12.06.2017 v pobočke banky v Š. T. O. R. X/XX - bezhotovostný prevod - suma 34.500 eur, na účet žalovanej číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 30.06.2017 v pobočke banky v W. T. O. Z. C. X - výber v hotovosti - suma 5.000 eur, dňa 30.06.2017 v pobočke banky D. W. T. O. Z. C. X - bezhotovostný prevod - suma 34.500 eur na účet

žalovanej číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX. Na základe tejto skutočnosti bola žalovaná na mimoriadnom valnom zhromaždení žalobcu konanom dňa 24.07.2017, odvolaná z funkcie konateľa žalobcu, pričom deň zániku jej funkcie ako konateľa žalobcu bol deň 24.07.2017. Žalovaná sa na mimoriadne valné zhromaždenie zvolané na deň 24.07.2017 nedostavila, hoci naň bola riadne predvolaná. Žalovaná svojím vyššie uvedeným konaním porušila svoju povinnosť konateľa konať s odbornou starostlivosťou, keď o vykonaní týchto finančných operácií neinformovala ostatných konateľov a spoločníkov spoločnosti, tieto prostriedky nezúčtovala a spoločnosti do dnešného dňa nepredložila doklady preukazujúce účel ich použitia v súlade so záujmami spoločnosti. Žalovaná sa od 02/2017 reálne na chode spoločnosti nepodieľa a funkciu konateľa spoločnosti reálne nevykonáva. Žalobca mal za to, že týmto konaním uprednostnila svoje záujmy pred záujmami spoločnosti a ostatných jej spoločníkov, tým, že vykonala výbery a prevody z účtu spoločnosti, tieto previedla na svoj súkromný bankový účet, a preto nemožno hovoriť o tom, že koná v záujme spoločnosti, čím spôsobila spoločnosti škodu vo výške týchto transakcií ako škodu skutočnú, v sume 79.000 eur. Zodpovednosť konateľa za škodu spôsobenú spoločnosti, je zodpovednosť objektívna a je daná bez ohľadu na zavinenie. Súčasne si žalobca uplatnil aj nárok na úroky z omeškania vo výške 9 % p.a. od podania žaloby do zaplatenia. Skutočnosť, že žalovaná bola dňom 24.07.2017 odvolaná z funkcie konateľa spoločnosti, ktorá skutočnosť bola zverejnená na www.orser.sk dňom 27.07.2017, nebránila žalovanej vykonať výbery a prevody z účtov žalobcu, ktoré vykonala bez akéhokoľvek právneho dôvodu, keď medzi žalobcom a žalovanou nie je založený žiadny právny vzťah (zánik funkcie konateľa) a ani žiadny záväzkovo právny vzťah (najmä mandátny pomer, pracovnoprávny vzťah, a pod.), ktorý by žalovanú oprávňoval vykonávať finančné operácie v mene a na účet žalobcu. Žalovaná mu ani neuviedla účel, na ktorý peňažné prostriedky použila. Išlo o tieto finančné operácie: z bankového účtu žalobcu vedeného D. D., Z..G., Č. Ú.: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 01.08.2017 - bezhotovostný prevod z devízového účtu žalobcu v sume 35.901 eur, určeného na nákup tovaru vo vzťahu k zahraničným dodávateľom žalobcu, zúčtovaná na farchu účtu suma 30.000 eur (rozdiel 5.901 eur je bankový poplatok); z bankového účtu žalobcu vedeného D. D., Z..G., Č. Ú.Ú.: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 01.08.2017 - bezhotovostný prevod v sume 15.000 eur na súkromný bankový účet žalovanej číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX; z bankového účtu žalobcu vedeného D. D., Z..G., Č. Ú.: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX - výber v sume 10.000 eur dňa 01.08.2017; z bankového účtu žalobcu vedeného D. G. G., Z..G., Č. Ú.: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX - výber v sume 2.000 eur dňa 01.08.2017; spolu boli vykonané finančné operácie bez právneho dôvodu v sume 62.901 eur. Skutkové tvrdenie, že peňažné prostriedky žalobcu boli prevedené na súkromný účet žalovanej, žalobca preukazuje výpisom z jedného z týchto účtov žalovanej, vedený v G. G., Z..G., Č. Ú.Ú.: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného na meno žalovanej za obdobie 08/2016. Vykonaním výberov z účtov spoločnosti a vykonaním prevodov dňa 01.08.2017, v celovej sume 62.901 eur, ktoré žalovaná vykonala bez právneho dôvodu, došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej na úkor žalobcu, ktoré obohatenie musí žalovaná vydať, pričom nakoľko konala s vedomím, že tak koná bez právneho dôvodu (žalovaná nebola konateľom žalobcu, nebola so žalobcom v pracovnom pomere a ani v mandátnom či inom obchodnom vzťahu), musí vydať žalobcovi aj úžitky. Žalobca si tak voči žalovanej uplatňuje aj úroky z omeškania podľa ust. § 517 OZ v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške 5 % p.a. od podania žaloby do zaplatenia.

3. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním zo dňa 06.12.2017, doručeným súdu dňa 07.12.2017, pričom uviedla, že nespochybňuje prevody finančných prostriedkov medzi ňou a žalobcom v sumách tak, ako sú uvedené v žalobe. Nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že ide o neoprávnené disponovanie, resp. o disponovanie s finančnými prostriedkami bez právneho dôvodu. Žalovaná ako spoločníčka žalobcu pôsobí v spoločnosti s ďalšími dvoma spoločníkmi, a to I. C. Z. Š.U. C.. Všetci traja spoločníci tvorili zároveň až do konania mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 24.07.2017 riadiacu štruktúru žalobcu ako jeho štatutárny orgán - konatelia spoločnosti. Konanie štatutárneho orgánu za spoločnosť bolo a je upravené ako samostatné konanie každého z konateľov. Žalovaná bola zároveň po dobu viac ako 20 rokov v manželskom zväzku s I. C., a to až do dňa 11.08.2016, keď nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 24P/159/2015, ktorým bolo manželstvo rozvedené. I. C. Z. Š.U. C. ako zvyšní dvaja spoločníci a konatelia žalobcu sú zároveň súrodencami. Vzťahy medzi žalovanou a obzvlášť I. C. sú od rozvodu manželstva a predovšetkým v kalendárnom roku 2017 v hlbokom rozvrate, nielen z pohľadu vzťahu bývalých partnerov, ale predovšetkým z pohľadu vzťahov spoločníkov obchodnej spoločnosti, pričom žalovaná má za to, že je systematicky vytláčaná z faktického riadenia a rozhodovania o spoločnosti žalobcu. Žalovaná k možnostiam jej faktického výkonu práv konateľa v čase, keď túto funkciu v spoločnosti zastávala, uviedla, že vykonávala riadne funkciu konateľky u žalobcu od jej vymenovania dňa 06.03.2009. V priebehu mesiaca február 2017 došlo bez vedomia a

súhlasu žalovanej k prerozdeleniu väčšej časti jej pracovnej agendy medzi zamestnancov žalobcu; dňa 21.02.2017 došlo bez vedomia a súhlasu žalovanej k deaktivácii jej pracovného emailového konta, čím jej bolo fakticky znemožnené efektívne pokračovať v plnení jej pracovných úloh; dňa 07.06.2017 bol žalovanej počas jej výkonu funkcie konateľky zrušený bez jej vedomia a súhlasu prístup k účtom žalobcu v banke; dňa 29.06.2017 bolo žalovanej odpojené bez jej vedomia a súhlasu služobné telefónne číslo (firemný mobilný telefón). Dňa 24.07.2017 sa uskutočnilo mimoriadne valné zhromaždenie žalobcu, na ktorom bola žalovaná odvolaná z funkcie konateľky bez toho, aby bola riadne pozvaná na mimoriadne valné zhromaždenie. Táto skutočnosť je pod sp. zn. 27C/14/2017 predmetom prebiehajúceho súdneho konania o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia na Okresnom súde Galanta, kde žalovaná je v procesnom postavení žalobkyne a žalobca v procesnom postavení žalovaného. Žalovaná sa o jej odvolaní z funkcie konateľky dozvedela dňa 02.08.2017 tak, že ju telefonicky kontaktovala zamestnankyňa banky. Žalobca je po odvolaní žalovanej z funkcie konateľky a po účelovom nepozvaní žalovanej na mimoriadne valné zhromaždenie žalobcu, pod faktickým vedením I. C. Z. Š. C., a to na úrovni štatutárneho orgánu, ako aj na úrovni vlastníckej štruktúry. Žalovanej v súčasnosti nie je umožnený vstup do spoločnosti, zamestnanci sú inštruovaní, aby pri prítomnosti žalovanej v spoločnosti okamžite kontaktovali jedného zo súčasných konateľov žalobcu a akýkoľvek pokus o vstup do sídla žalobcu je zo strany žalobcu riešený privolaním súkromnej bezpečnostnej služby. Žalobca je teda v zmysle vyššie uvedeného obchodná spoločnosť rodinného typu, ktorej hospodársky výsledok pokrýva potreby spoločníkov. Konanie žalovanej, ktoré opisuje v tomto vyjadrení, predstavovalo bežnú prax medzi spoločníkmi a zároveň štatutármi v čase, keď medzi týmito osobami neboli osobné spory. O uvedenom svedčí aj skutočnosť, že zisk na prerozdelenie medzi spoločníkov žalobcu sa pravidelne preúčtováva ako nerozdelený zisk minulých rokov na osobitom účte (riadok 98 individuálnej riadnej účtovnej závierky), konatelia za pôsobenia žalovanej ako konateľky žalobcu nemali podpísanú žiadnu dohodu o výkone funkcie, resp. neboli v spoločnosti zamestnaní. Žalovaná ďalej uviedla, že spornými finančnými prostriedkami disponuje na základe zmlúv o pôžičke, riadne uzavretých medzi žalovanou a žalobcom, za ktorého bola žalovaná oprávnená samostatne konať v čase uskutočnenia pôžičiek. Žalovaná sa vplyvom aktívnej činnosti žalobcu ocitla v zmysle vyššie uvedeného skutkového stavu bez príjmov, čo dočasne, po dobu vysporiadania vzájomných vlastníckych vzťahov v spoločnosti, vyriešila zmluvami o pôžičke. Uviedla, že ponúkla na predaj svoj obchodný podiel v spoločnosti žalobcu ostatným dvom spoločníkom. Žalovaná disponovanie s finančnými prostriedkami žiadnym spôsobom nezatajovala, výbery resp. prevody finančných prostriedkov uskutočňovala na svoje meno, na svoj protipodpis, resp. v prospech účtu vedeného na jej meno. Časť pôžičiek poskytnutých pred 24.07.2017 považuje žalovaná z tohto dôvodu za nespornú. Čo sa týka uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, t. j. pôžičky uskutočnené za obdobie nasledujúce po mimoriadnom valnom zhromaždení, na ktorom bola žalovaná odvolaná z funkcie konateľky, k týmto uviedla, že tieto zmeny v riadiacej štruktúre žalobcu boli vykonané bez jej vedomia. Skutočnosť, že žalovaná konala za spoločnosť 7 dní po uskutočnení valného zhromaždenia, na ktoré nebola pozvaná, o ktorom nemala vedomosť a na ktorom bola odvolaná z funkcie konateľky, považuje za konanie v súlade s dobrými mravmi. O skutočnosti, že bola odvolaná z funkcie konateľky sa dozvedela dňa 02.08.2017, t. j. deň po poskytnutí poslednej pôžičky. Túto skutočnosť podporuje aj fakt, že žalovaná mala napriek jej nezákonnému odvolaniu z funkcie konateľky v čase poskytnutia poslednej pôžičky stále dispozičné právo k účtu žalobcu, t. j. nemala prečo skúmať jej oprávnenie konať za spoločnosť. Mala za to, že návrh na náhradu škody je podaný bez právneho dôvodu, nakoľko v prípade pôžičky v čase, keď táto nie je po lehote splatnosti, nemožno vo všeobecnosti hovoriť o škode na strane veriteľa. Žalovaná sa tiež nestotožnila s právnym názorom žalobcu, že žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Právnym titulom poskytnutia finančných prostriedkov boli riadne uzavreté zmluvy o pôžičkách, ktoré poskytujú právny základ samotného disponovania s peniazmi, ako aj režim, ktorým sa spravuje splnenie záväzku. Žalovaná je toho názoru, že nakoľko pri zmluve o pôžičke ide vo všeobecnosti o záväzkový vzťah, v rámci ktorého je žalovaná ako dlžníčka povinná splatiť svoj záväzok v lehote jeho splatnosti a zároveň žalovaná má v prípade jeho splatnosti záujem tento záväzok splatiť, nedošlo na strane žalobcu k vzniku žiadnej škody a na strane žalovanej k vzniku žiadneho bezdôvodného obohatenia. Dala do pozornosti, že v zmysle riadnej účtovnej závierky žalobcu predstavuje nerozdelený zisk z minulých rokov 1.250.206 eur, čo po prepočte podľa výšky obchodných podielov jednotlivých spoločníkov pokrýva krátkodobé záväzky žalovanej ako spoločníčky žalobcu. Mala za to, že žaloba bola podaná predčasne, nakoľko záväzok žalovanej nie je ku dňu podania tohto vyjadrenia splatný. O tejto skutočnosti by mohla žalovaná informovať žalobcu, ak by bola riadne pozvaná na mimoriadne valné zhromaždenie žalobcu, na ktorom sa rozhodovalo o jej odvolaní z funkcie konateľky a o podaní tejto žaloby (tieto skutočnosti sa dozvedela žalobkyňa až vo vyššie uvedenom prebiehajúcom súdnom konaní pod sp. zn. 27C/14/2017), ak by bola

pred podaním žaloby vyzvaná žalobcom na objasnenie situácie, ak by jej bol umožnený vstup do sídla žalobcu. Z týchto dôvodov považovala žalovaná žalobu za nedôvodnú, keďže neboli splnené zákonné predpoklady na uplatnenie práva na náhradu škody, resp. na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. V prípade žalobcom uplatneného nároku ide o záväzkovo právny vzťah zo zmlúv o pôžičke uzavretých medzi žalovanou a žalobcom, nie o náhradu škody ani o bezdôvodné obohatenie, preto je podaná žaloba predčasná, nedôvodná a právne neopodstatnená a navrhla, aby súd žalobu zamietol.

4. Žalobca v replike zo dňa 19.02.2018, doručenej súdu dňa 23.02.2018, uviedol, že základnou procesnou obranou žalovanej je skutkové tvrdenie, že sumy, ktoré vybrala z účtu spoločnosti žalobcu, resp. ktoré si previedla z účtov spoločnosti žalobcu na svoje súkromné účty v čase od 12.06.2017 do 01.08.2017, a ktoré sú uvedené v žalobe, nespornuje, pričom však tvrdí, že ide o pôžičky, nakoľko zostala bez príjmov a súčasne, že ako spoločníčka žalobcu má nárok na podiel na zisku, čo preukazuje predloženou súvahou spoločnosti žalobcu za rok 2016. Pokiaľ ide o tvrdenie, že sumy tak, ako sú tieto uvedené v žalobe sú pôžičkami, je potrebné toto tvrdenie rozdeliť na časové okamihy, a to výbery a prevody uskutočnené do 24.07.2017 v sume 79.000 eur vykonané do 24.07.2017 a v sume 62.901 eur od 25.07.2017 do 01.08.2017. Pokiaľ ide o prevody a výbery v období od 25.07.2017 do 01.08.2017 v sume 62.901 eur žalobca uviedol, že žalovaná nebola konateľom spoločnosti žalobcu, a preto nebola oprávnená konať v mene žalobcu. Podľa § 20 ods. 1 OZ v spojení s § 133 ods. 1 ObZ, koná za právnickú osobu štatutárny orgán právnickej osoby, ktorým sú konatelia spoločnosti. Kto bol od 25.07.2017 štatutárny orgánom žalobcu vyplýva z obchodného registra, pričom žalovaná bola z funkcie štatutárneho orgánu odvolaná dňom 24.07.2017. Konať v mene žalobcu tak žalovaná od 25.07.2017 nebola oprávnená, a nebola oprávnená vykonávať v mene žalobcu žiadne právne úkony. Ak žalovaná tvrdí, že výbery a prevody z účtov žalobcu po 25.07.2017 v sume 62.901 eur boli pôžičky, ide tak o absolútne neplatné právne úkony podľa § 37 ods. 1 OZ, nakoľko nebola prejavovaná vôľa žalobcu takýto právny úkon vykonať. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 OZ je bezdôvodným obohatením aj plnenie na základe neplatného právneho úkonu (vychádzajúc z tvrdenia žalovanej, že podľa nej ide o pôžičky). Poukázal pritom na rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/124/2002, rozsudok NS ČR sp. zn. 33Odo/882/2006 z 24.06.2008, rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/92/2010, m. m. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. V. ÚS 554/2012. Mal za to, že je nesporné, že žalovaná nebola od 24.07.2017 konateľom žalobcu, a je bez právneho významu či tak vedela alebo nie, nakoľko bezdôvodné obohatenie je zákonom konštruované na objektívnom princípe, bez ohľadu na zavinenie, je teda bez relevancie tvrdenie žalovanej či vedela o svojom odvolaní alebo nie. Podstatným je iba to, že vykonala výbery a prevody z účtov spoločnosti žalobcu, ktoré nespornuje a súčasne, že na vykonanie takýchto úkonov nebola v mene žalobcu oprávnená, nakoľko nebola konateľom žalobcu. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej, že prevody a výbery v období od 12.06.2017 do 24.07.2017 v sume 79.000 eur, majú predstavovať pôžičky, žalobca takéto tvrdenie spochybnil. V prvom rade preto, že sama žalovaná vo vyjadrení zo dňa 07.12.2017 uvádza, že motívom jej konania bola skutočnosť, že takto riešila nedostatok finančných príjmov na svojej strane a súčasne, že ako spoločníčka má nárok na podiel na zisku. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že nejde o pôžičky, ale o nedovolené plnenie, ktoré si žalovaná vyplatila v rozpore so zákonom a spoločenskou zmluvou ako podiel na nerozdelenom zisku, nakoľko ak potrebovala peniaze požičať, mohla si ich požičať v banke, keďže žalobca nemá v predmete podnikania poskytovanie úverov. Podľa žalobcu tak ide o zastretý právny úkon, ktorý však nie je pravom dovolený, nakoľko žalovaná nemá nárok na podiel na zisku, ak valné zhromaždenie nerozhodlo, že nerozdelený zisk sa rozdelí medzi spoločníkov. Žalovaná nebola oprávnená si vyplácať akékoľvek preddavky na podiel na zisku, čo vylučuje § 123 ods. 2 ObZ. Takýto právny úkon žalovanou nazvaný ako pôžička je absolútne neplatný podľa § 37 ods. 2, ako aj § 39 OZ pre obchádzanie zákona, a preto, že predmet právneho úkonu nie je zákonom dovolený. Žalobca súčasne uviedol, že rozhodnutie o poskytnutí pôžičky spadá pod obchodné vedenie spoločnosti podľa ust. § 134 ObZ. Poukázal na právnu teóriu, podľa ktorej, pôsobnosť štatutárneho orgánu kapitálovej obchodnej spoločnosti možno rozdeliť do dvoch základných oblastí: obchodné vedenie (vnútorná funkcia) a konanie v mene spoločnosti (vonkajšia funkcia). Obchodné vedenie zahŕňa predovšetkým rozhodovanie o prevádzkových záležitostiach spoločnosti vôbec, t. j. po stránke organizačnej, technickej, výrobnjej, ekonomickej, obchodnej, personalistickej a pod. V tejto činnosti je ťažisko kompetencií štatutárneho orgánu, pretože tieto rozhodnutia reprezentujú obsahový podklad pre právne úkony robené spoločnosťou voči tretím osobám (navonok). Vo všeobecnosti možno konštatovať, že ak sa konania konateľov v mene spoločnosti považuje za prejav vôle, tak prijímanie rozhodnutí v rámci obchodného vedenia predstavuje tvorbu tejto vôle, čo podčiarkuje vzájomnú previazanosť činnosti konateľov navonok a do jej vnútra. Poukázal tiež na rozhodnutia NS SR 5 Obo 20,21/2011, m.m. rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Sza 37/2015. Na prijatie rozhodnutia o obchodnom

vedení spoločnosti je potrebné dosiahnuť súhlas väčšiny konateľov (§ 134 ObZ), pričom u žalobcu v rozhodnom čase vykonávali funkciu konateľov, traja konatelia. Ak si teda chcela žalovaná poskytnúť pôžičku zo spoločnosti, vyžadoval sa ako podklad pre vykonanie takéhoto úkonu o obchodnom vedení spoločnosti, súhlas aj ostatných konateľov, a to I. C. Z. Š. C., ktorý však udelený nebol. Spoločnosť žalobcu bola spoločnosť rodinného typu, kde spoločníci žalobcu boli aj jej konateľmi, pritom podľa interných pravidiel spoločnosti bol potrebný na založenie záväzkov spoločnosti (s výnimkou záväzkov v bežnom obchodnom styku ako sú odberateľské faktúry) súhlas všetkých konateľov a spoločníkov spoločnosti žalobcu. Išlo o zaužívanú prax, a preto ak si žalovaná chcela poskytnúť pôžičku (nešlo o úkon v bežnom obchodnom styku), musela by disponovať súhlasom I. C. Z. Š.U. C., ktorým nedisponovala a nedisponuje. Keďže rozhodnutie o obchodnom vedení spoločnosti je podkladom pre vykonania právneho úkonu v mene spoločnosti, a súčasne podľa internej praxe v spoločnosti žalobcu by na takýto úkon musel byť daný súhlas ostatných spoločníkov a konateľov, ktorý daný nebol, nie sú splnené hmotnoprávne podmienky na vykonanie právneho úkonu žalovanou nazvaného ako pôžička, a nie je možné na takéto plnenie ako na pôžičku prihliadnuť. Na to, aby došlo k prejavu vôle právnickej osoby, za ktorú bude právny úkon vykonávať konateľ, musí byť založený prejav vôle prijatím rozhodnutia o obchodnom vedení spoločnosti konateľmi spoločnosti, inak absentuje esenciálna zložka prejavu vôle (tento ak bol manifestovaný navonok, nepredstavoval pre absenciu skutočnej vôle, ale reálne prejavenu vôľu). Poukázal pritom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Sžr/21/2012 zo dňa 15.05.2012. Nakoľko prijatie rozhodnutia o poskytnutí pôžičky spoločnosťou žalobcu žalovanej musí byť vykonané v rámci obchodného vedenia spoločnosti žalobcu, predstavuje takýto úkon esenciálnu zložku prejavu vôle, a v prípade ak neexistuje ide o dôvod nedostatku vôle na strane spoločnosti žalobcu (viď. R 45/1995). Výbery a prevody finančných prostriedkov žalovanou tak nemajú predstavovať ňou tvrdené pôžičky, ale ide o výbery a prevody bez akéhokoľvek právneho základu, čo zakladá zodpovednosť žalovanej za škodu podľa ust. § 135 ObZ. S poukazom na uvedené mal za to, že žalovaná konala iba vo vlastnom záujme, uprednostnila iba svoje záujmy pred záujmami spoločnosti a jej ostatných spoločníkov, nekonala v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti, čím je daná protiprávnosť jej konania. Súčasne svojim konaním spôsobila úbytok na majetku spoločnosti, ktorý by neexistoval, ak by žalovaná neporušila svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou. Skutočnosť, že výbery a prevody finančných prostriedkov z účtu žalobcu boli realizované bez súhlasu ostatných spoločníkov potvrdzuje aj tvrdenie žalovanej, že od 02/2017 do spoločnosti nechodila a funkciu konateľky už de facto ani nevykonávala.

5. Žalovaná v duplike zo dňa 11.06.2018, doručenej súdu dňa 12.06.2018, zopakovala svoje tvrdenia z vyjadrenia k žalobe v súvislosti s tým, že sa dočasne nestiahla zo spoločnosti dobrovoľne, ale ako výsledok aktívnej činnosti zvyšných členov štatutárneho orgánu spoločnosti. Žalovanej taktiež nebolo zrejmé, na aké interné pravidlá sa žalobca odvoláva, keď tvrdí, že obchodné vedenie žalobcu podlieha súhlasu všetkých konateľov. Ak by takéto pravidlá existovali, evidentne by žalobca nemohol vykonávať žiadnu svoju činnosť za uplynulý rok, keďže žalovaná je stále konateľkou žalobcu, žalobca ju nekontaktoval kvôli žiadnym obchodným rozhodnutiam a aj zmena takýchto pravidiel by podľa výkladu žalobcu mala byť odsúhlasená žalovanou. Ďalej uviedla, že žalobca sa v podanom vyjadrení odvoláva na skutočnosť, že dňa 24.07.2017 došlo k uskutočneniu mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu („MVZ“), v rámci ktorého malo dôjsť k odvolaniu žalovanej z funkcie konateľky žalobcu. V súlade s vyššie uvedeným malo ísť podľa názoru žalobcu v prípade akéhokoľvek plnenia z uskutočnených pôžičiek v prospech žalovanej po tomto dátume o bezdôvodné obohatenie. Uznesenie prijaté na MVZ považovala žalovaná za neplatné, pričom v súčasnosti prebieha súdne konanie o určení neplatnosti uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu na Krajskom súde Trnava (prvostupňové konanie vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 27C/14/2017). Žalovaná preto požiadala súd o prerušenie tohto súdneho konania do momentu, kým nebude právoplatne rozhodnuté v konaní o určení neplatnosti uznesenia MVZ. Bez rozhodnutia v konaní o určení neplatnosti uznesenia MVZ nie je možné ustanoviť, či mohlo v prípade uskutočnených pôžičiek v čase od 25.07.2017 ísť o bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej. Ďalej poukázala na to, že žalobca má v časti svojho vyjadrenia za to, že pôžička, ktorú uskutočnila žalovaná bol simulovaný právny úkon, pričom disimulovaným právnym úkonom malo byť nezákonné prerozdelenie podielu na nerozdelenom zisku z predchádzajúcich rokov. Tieto závery považuje žalovaná za maximálne účelový a tendenčný spôsob, ako sa vysporiadať s argumentáciou, ktorú predniesla v kontexte celého svojho vyjadrenia. Žalovaná informáciu aj s dôkazom o neprerozdelenom zisku z minulých rokov uviedla jednak z dôvodu, aby poukázala na interné fungovanie spoločnosti, kde poskytnuté pôžičky žalobcom ako veriteľom vo vzťahu do vnútra spoločnosti, ale aj navonok neboli ojedinelé a sekundárne žalovaná aj riadnou individuálnou účtovnou závierkou poukázala na skutočnosť, že je vo vzťahu k svojmu záväzku z pôžičiek solventná, t. j. nie

je možné tvrdiť, že by do budúcnosti konala s úmyslom poškodiť žalobcu. Uvedená argumentácia je zároveň zjavne v logickom rozpore s ďalšími tvrdeniami žalobcu uvedenými vo vyjadrení, keď jednak uvádza, že nešlo o pôžičku, ale o simulovaný právny úkon a zároveň uvádza, že o pôžičku išlo, avšak nemala na ňu súhlas zvyšných členov štatutárneho orgánu. Argumentácia je v logickom rozpore nielen s obsahom predchádzajúceho vyjadrenia žalovanej posúdeným v celom jeho kontexte, ale zároveň je v rozpore aj s časťou vyjadrenia žalobcu, ktorou na pôvodné vyjadrenie žalovanej reaguje. Žalovaná tiež nesúhlasila s vymedzením zmluvy o pôžičke ako úkonu, ktorý spadá pod pojem obchodné vedenie spoločnosti vyžadujúci si súhlas väčšiny konateľov. V rámci obchodného vedenia spoločnosti ide predovšetkým o koncepčné rozhodnutia, ktoré formujú pôsobenie spoločnosti smerom do budúcnosti (napr. obsadenie personálneho substrátu spoločnosti, organizačné zmeny v rámci organizačnej štruktúry spoločnosti atď.). Mala za to, že nie každú vnútornú záležitosť je možné subsumovať pod pojem obchodné vedenie spoločnosti; je nevyhnutné rozlišovať medzi rozhodovaním konateľov o obchodnom vedení spoločnosti a medzi rozhodovaním konateľov o iných vnútorných záležitostiach týkajúcich sa spoločnosti. Ak rozhodovanie o vnútorných záležitostiach nie je rozhodovaním o obchodnom vedení spoločnosti, potom sa na prijatie rozhodnutia o týchto otázkach nepoužije rozhodnutie § 134 ObZ, ale subsidiárne sa bude aplikovať § 66 ods. 8 ObZ. Ust. § 66 ods. 8 ObZ je zároveň na rozdiel od ust. § 134 ObZ dispozitívne, a teda je ho možné upraviť odlišne v spoločenskej zmluve spoločnosti. V zmysle Článku XI. bodu 7. písm. f) a h) spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti SLOVKLIMA DEIMOS, s.r.o. zo dňa 23.09.2016 konateľ rozhoduje o všetkých otázkach, ktoré nie sú podľa tejto zmluvy, zákona alebo rozhodnutím VZ zverené do pôsobnosti VZ. Do pôsobnosti konateľov patrí predovšetkým... Spoločenská zmluva žalobcu je v tomto smere jednoznačne reštriktívna, pričom upravuje, že konateľ rozhoduje (vnútorný prejav vôle) o všetkých otázkach, ktoré nie sú zverené do pôsobnosti valného zhromaždenia. Nakoľko poskytnutie pôžičky nespadá do pôsobnosti valného zhromaždenia žalobcu a túto právomoc si valné zhromaždenie žalobcu ani nevyhradilo do svojej pôsobnosti v zmysle Článku X bodu 3. Spoločenskej zmluvy, je zrejmé, že o tejto skutočnosti je oprávnený rozhodnúť konateľ samostatne. Tento prejav vôle je následne oprávnený konateľ vykonať samostatne (vonkajší prejav), nakoľko v mene žalobcu koná každý konateľ samostatne. V tomto smere mala žalovaná za to, že ani samotný žalobca nad rámec všeobecného vymedzenia obvyklej definície obchodného vedenia spoločnosti nepreukázal, že uvedené konanie žalovanej by malo spadať pod obchodné vedenie spoločnosti v zmysle § 134 ObZ. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5 Obo 20,21/2011, o ktoré sa opiera, sa navyše celé týka verejnej obchodnej spoločnosti a definícia obchodného vedenia spoločnosti je vykladaná v intenciách verejnej obchodnej spoločnosti ako „osobnej“ spoločnosti, ktorá má samostatnú úpravu obchodného vedenia spoločnosti. V tomto smere rozhodnutie dokonca priamo odkazuje na § 81 ObZ, pričom obchodné vedenie vykladá práve v intenciách tohto typu spoločnosti. V zmysle vyššie uvedeného považovala naďalej žalobu za nedôvodnú, keďže neboli splnené zákonné predpoklady na uplatnenie práva na náhradu škody. Zároveň, nakoľko posúdenie skutkového a právneho stavu v tomto konaní závisí od iného súdneho konania, konania o určení neplatnosti uznesenia MVZ, žiadala súd o prerušenie konania, a to do času právoplatného rozhodnutia v konaní o určení neplatnosti uznesenia MVZ.

6. V priebehu konania žalovaná navrhla prerušenie konania okrem vyššie uvedeného podania doručeného súdu dňa 12.06.2018, tiež podaním doručeným súdu dňa 25.09.2018, a to z dôvodu, že ešte nie je právoplatne skončené konanie o vyhlásenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ktorým bola žalovaná odvolaná z funkcie konateľa spoločnosti žalobcu. Súd tento návrh na prerušenie konania v zmysle § 164 CSP zamietol uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 03.10.2018, a to z dôvodu, že výsledok tohto konania by mohol mať význam len pokiaľ ide nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ak by aj došlo k vyhláseniu predmetného uznesenia za neplatné, teda žalovaná by bola naďalej konateľkou žalobcu, zakladalo by to len nárok žalobcu na náhradu škody aj v tejto časti. Súd preto návrh na prerušenie konania s ohľadom na rýchlosť a hospodárnosť konania zamietol. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd nerozhodol spolu s rozhodnutím vo veci samej, nakoľko podľa názoru súdu sa ust. § 162 ods. 3 CSP vzťahuje len na zamietnutie návrhu na prerušenie konania z obligatórnych dôvodov (§ 162 ods. 1 CSP).

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, písomnými vyjadreniami strán sporu, listinnými dôkazmi, a to výpisom z obchodného registra žalobcu, výpis z účtovného systému žalobcu, výpisom z bankového účtu žalobcu ku dňu 12.06.2017, výpisom z bankového účtu žalobcu ku dňu 30.06.2017, výberovými lístkami a prevodnými príkazmi potvrdenými bankou, zápisnicou z mimoriadneho VZ, bankovými výpismi žalobcu a potvrdeniami o finančných operáciách, výpisom z účtu žalovanej za 08/2016, individuálnou riadnou účtovnou závierkou za rok 2016, zmenkami vystavenými V. U. dňa

12.11.2014 na sumu 60.000 eur a dňa 19.12.2015 na sumu 10.000 eur, návrhmi zmluvy o prevode obchodného podielu pre p. I. C. Z. C. C.. Š. C., sprievodnými listami k návrhu zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 11.10.2017, e-mailom právneho zástupcu žalovanej zo dňa 06.07.2018, návrhom na usporiadanie vzájomných vzťahov klientov zo dňa 06.07.2018, potvrdením žalobcu zo dňa 23.03.2018, návrhom na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 06.07.2018, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalovaná pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedla, že žalobca po celé roky poskytoval pôžičky tretím osobám, a to aj bezúročne. Nebola o týchto pôžičkách informovaná, I.Á. C. poskytoval tieto pôžičky podľa svojho uváženia. Žiaden z konateľov ju nežiadal o poskytnutie súhlasu s poskytnutím pôžičky tretej osobe, nakoľko to nebolo potrebné, keďže každý z konateľov konal samostatne. Žalobca požičiaval hotovosti z trezora, doklady už k takýmto pôžičkám nemá, vie to však dokladovať zmenkami na p. V. U.. B. C.. U., žalobca poskytol pôžičku aj zamestnancom spoločnosti, súčasným aj bývalým, aj jeho priateľom - I. H., I. G., K. H., I. Y.. O týchto pôžičkách sa dozvedela až následne po požití tejto hotovosti, nakoľko p. C. chcel, aby kontrolovala splácanie pôžičky. Tieto pôžičky nikdy neboli úročené. Na otázku svojho právneho zástupcu, či boli pôžičky, ktoré si vzala ona, úročené, uviedla, že zatiaľ nie sú úročené a dodala, že sú úročené s tým, že ona ich plánuje zaplatiť zápočtom, kde bude započítaný aj úrok, a to pri vysporiadaní obchodných podielov, nakoľko chce vystúpiť zo spoločnosti. Protistrana nemá záujem sa s ňou dohodnúť, takže jej tie úroky stále nabiehajú. Odmeňovanie jej ako konateľky sa riešilo výberom hotovosti z trezora, čo vykonával p. I. C., avšak nakoľko už bola mimo firmy, nevedela sa dostať k svojej odmene, a preto si previedla peniaze z účtu. Zisk sa ani jeden rok nerozdeľoval, zostával vo firme. Ona bola v nepriaznivej finančnej situácii, a tak si previedla peniaze na účet. Od roku 2014, kedy si jej exmanžel našiel priateľku, neboli ich vzťahy dobré, stále sa zhoršovali, a to v súkromí aj v pracovnej sfére, začal jej odoberať prácu a kompetencie, vo firme nemala žiadne slovo, zamestnanci mali nakázané počúvať iba jeho. Keď sa v januári 2017 vrátili do práce, v kancelárii jej boli odobraté všetky dokumenty a všetku jej prácu rozdelil zamestnancom v spoločnosti. Navštívila preto právnu zástupkyňu našej spoločnosti, p. U., s požiadavkou, čo s tým má robiť, že spoločník jej zapiera jej prácu, na čo jej povedala, že ako konateľka a spoločníčka firmy, pokiaľ jej zapiera prácu, a nechce aby bola vo firme, má zostať doma. Tiež jej povedala, že pokiaľ ide o odmeňovanie, má právo ísť do banky a vybrať si peniaze z účtu firmy. Bol jej zrušený firemný email, okrem bežných právomocí v kancelárii, zrušené mobilné telefónne číslo. Zrušil jej všetky podpisové vzory v bankách a takýmto spôsobom jej zámerne škodil. Pokiaľ ide o rozdelenie kompetencií medzi konateľmi, nikdy nebolo uvedené, kto má čo robiť, vyplynulo to z ich vedomostí a znalostí. Čo sa týka ekonomických náležitostí a personalistiky, riešil prevažne všetko I. C.. Ona som mala na starosti administratívu a tretí spoločník bol montážny pracovník a neskôr sa stal pracovníkom v sklade, na chode v kancelárii sa nezúčastňoval vôbec. O všetkých obchodných a ekonomických podmienkach rozhodoval I. C., ako aj o všetkých bankových záležitostiach. Na prijímaní ani prepúšťaní zamestnancov sa nezúčastňovala, len jej bolo oznámené, kto bude pracovať vo firme. Žiadny z konateľov nevyžadoval súhlas s prijatím osoby do pracovného pomeru, nakoľko nebol potrebný súhlas ďalšieho spoločníka. Žalobcovi navrhla vysporiadanie vzájomných vzťahov konateľov žalobcu tým, že na nich prevedie obchodný podiel, avšak do dnešného dňa nebola doručená žiadna odpoveď. Na otázky právneho zástupcu žalobcu žalovaná uviedla, že tieto pôžičky boli poskytnuté vo forme ústnej dohody uzavretej s ňou ako konateľkou a spoločníčkou, išla presne podľa vzorov p. I. C.. Tieto ústne pôžičky uzatvárala za účelom preklenutia svojej zlej finančnej situácie. Výbery a prevody boli realizované, nakoľko nemala inú možnosť, nevedela sa dostať k peniazom v trezore, ako ostatní konatelia. O tom, že vykoná výbery z účtu spoločnosti neinformovala nikoho, nakoľko išla po vzore I. C., že netreba nikoho informovať. Pôžičky sú úročené úrokom 5,5 %, pričom takúto výšku stanovila ona sama, ku každému dátumu výberu sa vzťahuje tento úrok, a to dňom výberu. Spoločnosti nedoručila doklady, ktoré by preukazovali, že výbery a prevody predstavovali pôžičky a z ktorých by vyplývala výška stanoveného úroku, ale jej právny zástupca mal záujem vysporiadať sa s obchodnými podielmi, kde by boli všetky potrebné informácie. Výšku úroku stanovila z bežne dostupných informácií - rôzne letáky, reklamy. Do sídla spoločnosti nedoručila doklady týkajúce sa transferového ocenenia týchto právnych úkonov, ale toto sa malo vyriešiť prostredníctvom jej právneho zástupcu, prostredníctvom dohody, ktorú uviedla. Doklady týkajúce sa transferového ocenenia nezabezpečila a nedoručila do spoločnosti z dôvodu, že ju zastupuje právna kancelária a stále čaká, že sa dohodnú, či už o úrokovom vyrovnaní alebo celkovom vysporiadaní podielov. Na otázku, akým spôsobom informovala spoločnosť, akým spôsobom má naložiť s týmito výbermi a prevodmi z pohľadu dane z príjmov PO, ktorá bola splatná 30.03.2018, uviedla, že všetky doklady si protistrana mohla vyžiadať od jej právneho zástupcu. Neodpovedala na otázky na aký účel

použila vybrané alebo prevedené peňažné prostriedky a z akých finančných prostriedkov bola zaplatená kúpna cena skladových priestorov, ktoré nadobudla 09.10.2017 v katastrálnom území D. Y. a tiež z akého dôvodu na kúpu tejto nehnuteľnosti nečerpala bankový úver. Doba splatnosti ňou tvrdených pôžičiek je dňom splatnosti zápočtu vysporiadania sa obchodných podielov. Má vedomosť o tom, že spoločnosť žalobcu podlieha auditu a o týchto transakciách neinformovala auditorskú spoločnosť z dôvodu, že konanie auditorov mal na starosti I. C. a mali kontaktovať jej právneho zástupcu. Na otázku, z čoho vychádza, ak tvrdí, že pri týchto právnych úkonoch konala v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti, uviedla, že jej pôžička bude úročená, teda budú mať peniaze navyše, na rozdiel od pôžičiek p. I.Z. C.. ňou poskytnuté pôžičky sú v záujme spoločnosti z dôvodu, že úrok je zisk a sú v záujme jednotlivých spoločníkov spoločnosti, nakoľko zisk by sa mal rozdeliť podľa percentuálnych podielov spoločníkov. Vykonaním týchto právnych úkonov - tvrdených pôžičiek neuprednostnila svoje záujmy pred záujmami spoločnosti a ostatných spoločníkov, pričom vychádzala spätne z niekoľkoročnej praxe, ktorá bola bežná, čo sa týkalo pôžičiek I. C., ktoré boli bezúročné, tiež keď sa netýkali spoločnosti ani spoločníkov. Spoločnosť poskytla ako veriteľ konateľom alebo spoločníkom ako dlžníkom pôžičky, ale to nevie vydokladovať, lebo boli poskytované hotovostne a nie oficiálnou cestou cez firemný účet, bolo to 20 rokov spätne. Ako konateľka nemala podpísanú zmluvu o výkone funkcie konateľa, nemali žiadne pracovné zmluvy, len spoločenskú zmluvu. Pôžičky čerpala v rôznych časoch, rôznym spôsobom, v rôznych výškach a na rôznych miestach SR podľa svojho aktuálneho rozhodnutia v tom čase. Na chode spoločnosti sa podieľala tým spôsobom, že je prácou bola administratíva, ktorá tiež podliehala kontrole I. C., ako konateľka nedávala žiadne súhlasy. Na otázku z akého dôvodu neinformovala I. C. o výbere týchto finančných prostriedkov, keď tvrdí, že bol zodpovedný za riadenie celej spoločnosti, aj za pridelovanie a kontrolu jej práce, uviedla, že z toho istého, ako ani on neinformoval ju o jeho činnosti.

9. Konateľ a spoločník žalobcu I. C. na pojednávaní pri svojom výsluchu uviedol, že tvrdenia žalovanej o spôsobe, akým vykonávala svoju činnosť v spoločnosti, nie sú pravdivé, nakoľko o všetkom bola informovaná, rovnako ako aj tretí konateľ, vedela aj o pôžičkách. Podieľala sa na chode spoločnosti tak, že kontrolovala faktúry, atď., taktiež nie je pravda, že nevedela o nových zamestnancoch. Činnosť konateľov v spoločnosti bola rozdelená, pokiaľ ide o neho a Š. C. tým spôsobom, že on rozhodoval o ekonomických veciach a zveľaďovaní firmy a Š. C. mal na starosti montážnikov, sklady a logistiku firmy. Konatelia alebo spoločníci nečerpali od spoločnosti pôžičky. Žalovaná ho neinformovala o tom, že vykonala výbery a prevody finančných prostriedkov, ktoré sú predmetom tohto sporu, dokonca vyberala peniaze aj keď nebola konateľkou, zrušila im aj podpisové práva v banke. Nikdy žalovanej neudelil súhlas, aby takéto prevody a výbery vykonala. Žalovaná nepreukázala, že sa jedná o pôžičky, nepreukázala titul týchto výberov. O tvrdení, že pôžičky majú byť úročené počul prvýkrát na súde. Peniaze, ktoré vybrala žalovaná, patrili spoločnosti, vybrala aj doláre, ktoré boli pripravené na platbu do Č., vtedy už ani nebola konateľkou. V čase výberu a prevodu týchto prostriedkov čerpala spoločnosť kontokorentné úvery. Na účte spoločnosti sa nenachádzali peniaze nad sumu týchto kontokorentných úverov. Žalovaná sa neinformovala ako konateľka alebo spoločníčka, na čo sú určené finančné prostriedky na účtoch. Hlavná sezóna pre žalobcu je od marca do augusta. Spoločnosť potrebuje peniaze na účtoch na nákup tovaru, aby mali čo predávať, dokonca k nim prichádzajú tovary, ktoré sa objednávajú 3 - 4 mesiace dopredu. Tým, že žalovaná vybrala peniaze z účtu v takýchto sumách, museli oddialiť nejaké platby a musel zakročiť. Pôžičky, ktoré boli poskytnuté osobám, o ktorých to tvrdila žalovaná, boli obchodní partneri alebo zamestnanci. Ani jednému však neboli poskytnuté v takej výške. V. U. si zobral pôžičku z Rumunska, nakoľko je konateľom v rumunskej spoločnosti. On mal na všetko papier, aj od V. U. mal podpísanú zmenku. Okrem V. U. H. pôžičky poskytnuté aj zamestnancom označeným žalovanou, na všetko však mali papier, pričom boli požičané v sume 5.000 eur až 10.000 eur, boli to ich zamestnanci, ktorí robia pre firmu. Tieto pôžičky poskytnuté zamestnancom alebo iným osobám boli úročené úrokom 6,5 - 7 %. Pôžička p. U. bola úročená okolo 10 %. P. U. je konateľom firmy v Rumunsku, je to človek, ktorý robí na nich. A tie peniaze boli aj vrátené, mal na to papiere. Nevedel uviesť v akej sume bola p. U. poskytnutá pôžička, nakoľko suma bola vrátená a on potom roztrhal zmenku. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, aby opísal proces poskytovania pôžičiek uviedol, že nevie. Nedal príkaz na zablokovanie firemného emailového konta žalovanej a na otázku, či má vedomosť o tom, že bolo žalovanej zablokované firemné telefónne číslo, nedopovedal. Pracuje vo firme na pracovnú zmluvu, je riaditeľ, nevie presne uviesť odkedy.

10. Z výsluchu Š. C., konateľa a spoločníka žalobcu, súd zistil, že žalovaná ho neinformovala o tom, že vykoná prevody a výbery z účtov spoločnosti, nepreukázala, že má ísť o pôžičky a že majú byť úročené. Konatelia a spoločníci neprijímali od spoločnosti pôžičky ako od veriteľa. Mal vedomosť o tom,

že spoločnosť poskytuje zamestnancom pôžičky. Obchodné vedenie spoločnosti prebiehalo tak, že bol potrebný súhlas minimálne dvoch. Žalovaná mu neoznámila, aká je splatnosť týchto pôžičiek ani kedy ich mieni vrátiť. Mal zato, že táto činnosť žalovanej nebola v záujme spoločnosti ani s jeho záujmom ako spoločníka v spoločnosti. Žalovaná nevysvetlila, že koná v dobrej viere. Žalobca poskytoval pôžičky len zamestnancom a určitým ľuďom. O týchto pôžičkách vedel predtým ako boli poskytnuté, ale nevedel za akých podmienok boli poskytnuté. Sebe ako fyzickej osobe pôžičku neposkytol. Uvedol, že je zamestnancom žalobcu, nevie odkedy. Keď poskytovali pôžičky pre zamestnancov, nevideli v tom problém, veď pracovali pre nich celý rok. Tieto veci mal na starosti jeho brat I. C..

11. V podaní zo dňa 28.11.2018 žalobca navrhol vykonanie dôkazu, vyžiadanie katastrálneho spisu z Okresného úradu D. Y., katastrálny odbor, vrátane kúpnej zmluvy pod D. - XXXX/XXXX, za účelom preukázania, kedy bola kúpna zmluva uzavretá a za akú cenu bola nehnuteľnosť nadobudnutá žalovanou, keďže nadobudnutie nehnuteľností sa uskutočnilo v krátkom čase po tom, ako vybrala z účtov žalobcu peňažné prostriedky, ktoré sú predmetom žaloby. Súčasne predložil list vlastníctva č. XXXX C. Y. Ú. D. Y., z ktorého vyplýva, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností evidovaných na tomto liste vlastníctva na základe kúpnej zmluvy D. -XXXX/XXXX zo dňa 09.10.2017.

12. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 29.11.2018, doručenom súdu dňa 29.11.2018, uviedla, že pôžičky, ktoré jej boli žalobcom poskytnuté, neboli účelovo viazané, a teda nie je nevyhnutné dokladovať zo strany žalovanej účel ich využitia. Vo vzťahu k listu vlastníctva predloženému žalobcom uviedla, že jej nie je zrejme ako uvedená skutočnosť súvisí s predmetom konania. Žalovaná pri poskytnutí pôžičky zohľadnila v prvom rade záujmy žalobcu a so zachovaním potrebnej odbornej starostlivosti prihliadla na záujmy žalobcu a jednotlivých spoločníkov žalobcu a určila lehotu splatnosti pôžičiek ako aj úrokovú sadzbu, za ktorú sa majú pôžičky úročiť. Zároveň poprela všetky tvrdenia a dôkazy predložené žalobcom ohľadom čerpania kontokorentného úveru. Uviedla, že kontokorentný úver je kombináciou vkladového a úverového účtu a pokiaľ sa žalobca nachádza v plusovej hodnote, disponuje s vlastnými prostriedkami v režime klasického vkladového účtu, do úverového účtu by sa žalobca dostal v prípade, ak by na účte prečerpal limit vlastných finančných prostriedkov. Jeden z konateľov žalobcu na pojednávaní uviedol, že z dôvodu výberu finančných prostriedkov z účtu žalobcu musel oddialiť určité platby a musel zakročiť, avšak neuviedol aké konkrétne opatrenia musel vykonať a aká škoda bola spoločnosti spôsobená. Žalovaná tak má za to, že žalobca do dnešného dňa nepreukázal vznik škody. Žalovaná preto považovala potvrdenia bánk, predložené žalobcom, za irelevantné. Žiadala o vykonanie dôkazu - predloženie účtovných dokladov žalobcu za kalendárny rok, v ktorom došlo k poskytnutiu pôžičiek žalovanej za účelom preukázania, že žalobca v tom čase disponoval dostatočnými vlastnými finančnými prostriedkami. Mala za to, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že pôžičky sa neposkytovali výhradne zamestnancom žalobcu, ale aj iným fyzickým osobám. Konkrétne poukázala na pôžičku poskytnutú pánovi V. U., konateľovi obchodnej spoločnosti so sídlom v Rumunsku, ktorý pre žalobcu nevykonáva prácu na základe pracovnej zmluvy. Žalovaná do konania, na podporu svojich tvrdení predložila zmenky vystavené pánom V. U., na základe ktorých sa pán U. zaviazal zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu (zabezpečenie vrátenia pôžičky poskytnutej žalobcom pánovi U.). F. sú vystavené na sumu 60.000 eur a 10.000 eur. Uvedené pôžičky boli pánovi U. poskytnuté za účelom financovania kúpy nehnuteľnosti. Žalovaná ďalej poukázala na výsluch pána I. C., a to v časti úročenia pôžičiek poskytnutých zamestnancom žalobcu alebo tretím osobám. Pán I. C. pri výsluchu uviedol, že pôžičky zamestnancom sú úročené úrokom 6,5 - 7 % a pôžička pána U. H.ola úročená vo výške 10 %. V tejto časti žalovaná ďalej poukázala na zvukový záznam z pojednávania, na ktorom I. C. uviedol, že pôžičky úročené boli a následne na totožnú otázku právneho zástupcu žalovanej uviedol, že nevie, resp. na otázku neodpovie. Na základe uvedeného rozporu vo výpovedi konateľa žalobcu existuje podľa názoru žalovanej pochybnosť o tom, či vo vzťahu k ostatným osobám boli pôžičky úročené. Ak tomu tak nebolo, je zrejme, že žalobca pôžičky poskytoval aj tretím osobám, nielen zamestnancom, a tieto nijakým spôsobom neúročil, teda žalobca z ich poskytnutia neprofitoval, čo automaticky podľa tvrdení žalobcu použitých v žalobe znamená, že nekonal s odbornou starostlivosťou, napriek tomu jeho konanie bolo akceptovateľné. Naproti tomu žalovaná pôžičky úročila bežným úrokom v čase poskytnutia pôžičky, t.j. v prospech žalobcu ako aj jednotlivých spoločníkov žalobcu. Na základe uvedeného žalovaná navrhla vykonanie dôkazu, a to predloženie dôkazov zo strany žalobcu, že pôžičky poskytnuté pánovi V. U., I. H., I. G., K. H., I. Y. boli úročené, t.j. predloženie účtovných dokladov žalobcu, z ktorých vyplýva zisk žalobcu v podobe úroku z pôžičiek. Účelom vykonania dôkazu malo byť poukázanie na zrejmu bežnú prax žalobcu, u ktorého sa pôžičky bežne poskytovali, nielen zamestnancom, a to bez akéhokoľvek profitu na strane žalobcu. Uvedená skutočnosť má podľa žalovanej výrazný vplyv na posúdenie jej

konania pri poskytnutí pôžičky, a najmä na skutočnosť, či s ohľadom na bežnú prax žalobcu konala pri ich poskytnutí s odbornou starostlivosťou. Uviedla, že bola poverená kontrolovaním splácania pôžičiek poskytnutých tretím osobám a pôžičky úročené neboli - uvedenú skutočnosť, a teda splatenie vyššej ako požičanej sumy, by totiž pri výkone svojej činnosti (spravovanie účtovných dokladov) neprehliadla. Bez vykonania uvedených dôkazov a vzhľadom na odporujúce si tvrdenia konateľ a žalobcu, I. C., možno konštatovať, že z pôžičiek poskytnutých tretím osobám nemal žalobca žiadny prospech, žalobca z nich neprofitoval, no napriek tomu sa takéto konanie konateľ nepovažovalo za konanie v rozpore so záujmami žalobcu. Naproti tomu, poskytnutie úročených pôžičiek osobe, ktorá sa viac ako osem rokov osobne podieľala na chode žalobcu ako konateľka, sa podľa žalobcu považuje za konanie v rozpore so záujmami žalobcu. Rovnaké konanie konateľov, odlišné posudzovanie oprávnení konateľov, záujmov žalobcu a najmä hodnotenie konania s odbornou starostlivosťou. Žalovaná na pojednávaní deklarovala, že má záujem na čo možno najskoršom vysporiadaní vzájomných vzťahov so žalobcom a najmä na ukončení jej účasti u žalobcu, aj za účelom zosplatenia pôžičiek poskytnutých jej žalobcom. Aktívne uskutočňuje úkony smerujúce k čo najrýchlejšiemu dosiahnutiu splatnosti pôžičiek, nakoľko je v jej záujme uhrádzať čo najnižší úrok, pričom z konania žalobcu je zrejmé, že na usporiadaní vzťahov a teda splatení pôžičiek žalovanou nemá záujem. Ďalej uviedla, že z výsluchov konateľov žalobcu vyplynulo, že konatelia žalobcu za výkon svojej funkcie nepoberajú žiadnu odmenu. Poukázala na zvukový záznam z pojednávania, kde bolo žalobcom uvedené, že pán I. C. nemá ako konateľ žiadne príjmy, pričom v zmysle spoločenskej zmluvy žalobcu je spoločník povinný vykonávať činnosť osobne, za čo mu prináleží odmena vo forme zisku a konatelia nemajú nárok na odmenu. Opätovne poukázala na skutočnosti uvedené žalovanou vo vyjadrení zo dňa 06.12.2017, že zisk žalobcu rozdeľovaný nie je, pričom konatelia za pôsobenia žalovanej ako konateľky u žalobcu nemali podpísanú žiadnu zmluvu o výkone funkcie, resp. neboli v spoločnosti zamestnaní. Zároveň žalovaná predložila potvrdenie žalobcu zo dňa 23.03.2018, ktorým žalobca potvrdzuje, že I. C. je ako spoločníkovi žalobcu vyplácaný pravidelne štvrtročne príjem vo výške 5.400 eur. V tomto smere poukázala na skutočnosť, že zisk žalobcu, určený na rozdelenie medzi spoločníkov, sa určuje rozhodnutím valného zhromaždenia a k prijatiu takéhoto rozhodnutia valným zhromaždením však nedošlo (zisk sa nerozdeľuje), čo znamená, že suma 5.400 eur vyplácaná pánovi I. C.V. zrejme nie je vyplácaná z titulu vyplatenia zisku. Zároveň žalobca tvrdí, že ako konateľovi mu nie je vyplácaná žiadna odmena a prácu pre žalobcu vykonáva na základe pracovnej zmluvy, avšak nevie uviesť od kedy. Na základe uvedeného žalovaná navrhla vykonanie dôkazu, a to predloženie pracovných zmlúv I. C. Z. Š. C. uzatvorených so žalobcom a predloženie právneho titulu, na základe ktorého je pánovi I. C. ako spoločníkovi žalobcu vyplácaná suma 5.400 eur. Ak totiž pán I. C. nepoberá odmenu ako konateľ a zároveň žalobca nerozdeľuje zisk, právny titul poskytnutia sumy 5.400 eur z účtu žalobcu musí byť pôžička. Účelom vykonania dôkazu mala byť snaha poukázať na skutočné fungovanie a bežnú prax u žalobcu, za účelom možnosti súdu riadne zhodnotiť jej konanie. Prax u žalobcu predstavovala práve poskytovanie pôžičiek, nakoľko žalobcom tvrdený spôsob vyplácania odmien nezodpovedá majetkovým pomerom osôb v riadiacej a vlastníckej štruktúre žalobcu. Za účelom preukázania majetkových pomerov žalovaná do konania predložila návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 06.07.2018. Žalovaná zároveň poukázala na zjavné rozpory ohľadom jednotlivých tvrdení žalobcu, ktoré sa týkajú zaužívanej praxe a interných pravidiel žalobcu vo vzťahu ku konaniu konateľov a spoločníkov žalobcu, resp. poskytovania pôžičiek žalobcom. Vo vyjadrení žalobcu zo dňa 19.02.2018 žalobca uvádza, že podľa interných pravidiel žalobcu, bol potrebný na založenie záväzkov žalobcu súhlas všetkých konateľov a spoločníkov žalobcu a ak žalovaná chcela pôžičku, mala disponovať súhlasmi zvyšných dvoch konateľov, pričom sa jednalo o zaužívanú prax žalobcu. Žalobca tiež uviedol, že vzhľadom na to, že nie sú splnené hmotnoprávne podmienky na vykonanie právneho úkonu (pôžičky) nie je možné na takéto plnenie ako na pôžičku prihliadnuť. Keďže žalovaná vyššie uvedené tvrdenie spochybnila ako zjavne účelové a nezodpovedajúce skutočnému fungovaniu u žalobcu, počas výsluchov strán, konatelia žalobcu deklarovali už len potrebnú 2/3 väčšinu, t.j. o obchodnom vedení žalobcu už mali rozhodovať len dvaja konatelia a spoločníci. Mala za to, že má zjavne sťažnú dôkaznú situáciu, týkajúcu sa jej skutkových tvrdení, nakoľko na strane žalobcu stoja dvaja súčasní konatelia a spoločníci žalobcu, ktorí majú rovnaký prezumovaný záujem na výsledku konania. Každé tvrdenie žalovanej môže byť v zásade rozporované tvrdeniami súčasných konateľov a spoločníkov žalobcu v pomere dva ku jednému, preto sa žalovaná pri uplatňovaní svojej procesnej obrany snaží preukázať najmä skutočnú prax, ktorá sa u žalobcu praktizovala pri rozhodovaní, resp. pri tvrdenom obchodnom vedení u žalobcu. Na základe uvedeného žalovaná žiadala o vykonanie dôkazu, a to preukázanie súhlasu žalovanej a zvyšných dvoch konateľov vo vzťahu ku každej pôžičke, ktorú žalobca poskytol a ktorej poskytnutie pri výsluchu na pojednávaní potvrdil a preukázanie, že žalobca disponuje súhlasom žalovanej s poskytnutím pôžičky pánovi U.. Doplnila, že Š. C. sa pri výsluchu vyjadri,

že o poskytovaní pôžičiek vedel, ale nevedel za akých podmienok boli poskytované, čo vzbudzuje dojem, že súhlas s poskytnutím pôžičiek zrejme neudeloval, keďže nepoznal presné podmienky ich poskytnutia alebo zjavne nekonal s odbornou starostlivosťou, keď si pre svoje rozhodnutie nevyžiadal všetky informácie podstatné pre prijatie rozhodnutia v danej veci. Prichádza tak do úvahy aj posúdenie skutočnosti, či konal v záujme žalobcu. Ak o podmienkach poskytovania pôžičiek nevedel, nakoľko sa o uvedené záležitosti nezaujímal a nemal ich na starosti, nakoľko ekonomické záležitosti zariadoval pán I. C., potom je možné na základe uvedených skutočností dospieť k záveru, že každý z konateľov konal samostatne a na žiadne rozhodnutie, ani na rozhodnutie, ktorého dôsledkom je založenie záväzkov žalobcu, sa súhlas ostatných konateľov v bežnej praxi žalobcu nevyžadoval. Výsluchom strán považovala za zjavne preukázané tvrdenie žalovanej, že poskytovanie pôžičiek žalobcom nespadá pod obchodné vedenie spoločnosti. Poskytovanie pôžičiek tretím osobám (nielen zamestnancom) bolo u žalobcu bežné, pričom na ich poskytnutie sa nevyžadoval súhlas všetkých konateľov a spoločníkov (toto interné pravidlo, ktoré chce žalobca uplatniť vo vzťahu k žalovanej, žalobca vo vzťahu k pôžičkám poskytnutým tretím osobám nijakým spôsobom nepreukázal). Stav tvrdý žalovanou zodpovedá stavu vyplývajúcejmu zo spoločenskej zmluvy žalobcu, kde sa v článku XI. bod 5. uvádza, že v mene žalobcu koná každý z konateľov samostatne. Zároveň podľa čl. XI. bod 7. spoločenskej zmluvy žalobcu „Konateľ rozhoduje o všetkých otázkach, ktoré nie sú podľa tejto zmluvy, zákonom alebo rozhodnutím VZ zverené do pôsobnosti VZ.“ Do pôsobnosti konateľov pritom v súlade s citovaným ustanovením spoločenskej zmluvy žalobcu podľa písm. f) a h) patrí aj uzatváranie zmlúv a disponovanie s prostriedkami na účtoch žalobcu. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu, týkajúcim sa bezdôvodného obohatenia žalovanej, žalovaná zotrvala na tvrdeniach uvedených vo vyjadrení zo dňa 06.12.2017. Mala za to, že peňažné prostriedky boli žalovanej poskytnuté na základe uzatvorenej zmluvy o pôžičke. Podstatou pôžičky je, že žalovaná je ako dlžníčka žalobcu povinná svoj záväzok žalobcovi vrátiť v lehote jeho splatnosti. Predloženými dôkazmi bolo riadne preukázané, že žalovaná má záujem na riadnom vysporiadaní jej záväzkov voči žalobcovi. To znamená, že konaním žalovanej nemohlo na strane žalobcu dôjsť k vzniku škody a žalovaná sa takýmto konaním (uzatvorením zmluvy o pôžičke) nemohla bezdôvodne obohatiť.

13. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 11.12.2018 k vyjadreniu žalovanej uviedol, že vyjadrenie žalovanej je bez akejkoľvek relevancie k meritu veci s poukazom na ust. § 135a ObZ. Žalobcovi nebolo zrejme ako s meritom veci súvisia žalovanou založené listiny, ktoré majú preukazovať jej snahu o vyporiadanie sa so spoločníkmi, najmä ak žalovaná má vedomosť, že bez toho, aby bolo vyporiadané BSM medzi žalovanou a jej bývalým manželom (ktorým však nie je spoločnosť ako žalobca) nie je možné nakladať s obchodnými podielmi patriacimi do BSM (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Obdo 11/2007) a akékoľvek návrhy žalovanej sú tak irelevantné, najmä ak ona sama konanie o vyporiadanie BSM vedené pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 25C/13/2017 predlžuje. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovanej o tom, že malo byť u žalobcu bežné poskytovanie pôžičiek, žalobca opätovne zdôraznil, že je potrebné odlišovať pôžičky poskytované zamestnancom ako zamestnanecké, a pôžičky, ktoré by boli poskytované spoločníkom alebo konateľom žalobcu. Žalobca založil do súdneho spisu správu audítorskej spoločnosti, že táto od roku 2013 (od kedy vykonáva audit u žalobcu) neeviduje v účtovníctve žalobcu žiadne pôžičky, ktoré by boli poskytované konateľom alebo spoločníkom žalobcu. Nič na tom nemenia ani pôžičky, ktoré mali byť poskytnuté pánovi Tóthovi, nakoľko tak, ako bolo v konaní žalobcom uvedené, išlo o konateľa rumunskej spoločnosti, ktorý je pre chod spoločnosti žalobcu podstatný, a žalobca nevidel dôvod na to, aby mu pôžičku neposkytol. Snahy žalovanej poukazovať práve na zamestnancov, či inak pre spoločnosť žalobcu významné osoby, je bez právneho významu k veci, nakoľko predmetom tohto konania, sú práve úkony žalovanej, a jej konanie, ktorého sa mala dopustiť ako konateľka žalobcu v rozhodnom čase. Pokiaľ ide o čerpanie kontokorentných úverov, žalobca poukazuje na svoje výpisy z účtu, ktoré priložil aj k žalobe, a ktorými preukazoval, že došlo k výberom a prevodom finančných prostriedkov z jeho podnikateľského účtu, pričom na tomto výpise je uvedený stav v tvare mínus (-) a suma zostatku, čo znamená, že prostriedky boli čerpané práve z kontokorentného úveru, teda na účte bol vytvorený záporný zostatok, a ide o prostriedky, ktoré sa musia banke vrátiť. Ide práve o tie prostriedky, ktoré čerpala žalovaná, z kontokorentného úveru. Tieto tvrdenia potvrdili aj D., Z.G.. Z. C. H., a.s., ktoré potvrdenia žalobca založil do spisu. Žalobca nepoprel, že pôžičky poskytol svojim zamestnancom, pričom postavenie zamestnanca a konateľa u žalobcu je rozdielne, a uvedené nie je možné žiadnym spôsobom porovnávať. Obidvaja konatelia žalobcu zhodne uviedli, že oni ako konatelia a spoločníci nikdy nečerpali pôžičky od žalobcu ako veriteľa, a teda poukazovať na akúkoľvek prax zo strany žalovanej v tomto smere je irelevantné. Aj z vyjadrenia žalovanej je zrejme, že vykonala prevody a výbery z účtov žalobcu bez akéhokoľvek dôvodu, bez súhlasu ostatných spoločníkov a konateľov žalobcu, a tvrdenie, že ide o „pôžičky“ si žalovaná vymyslela len dodatočne, potom ako žalobca podal žalobcu na

súd na náhradu škody. Žalovaná konala v rozpore so záujmami žalobcu ako spoločnosti, jednotlivých spoločníkov a svoju dobrú vieru, že koná v záujme spoločnosti nepreukázala, pričom jej konanie nie možné hodnotiť inak ako úmyselné poškodenie spoločnosti. Žalobca dodal, že až „smiešne“ vyznieva tvrdenie žalovanej, že údajné „pôžičky“, ktoré si mala poskytnúť v čase, keď už nebola konateľom žalobcu, teda dňa 01.08.2017 spolu v sume 57.000 eur, si poskytla v súlade s dobrými mravmi. Žalovaná v spoločnosti od 02/2017 žiadnym spôsobom nepôsobila, čo v skutočnosti znamená, že nevedela v akom ekonomickom stave sa spoločnosť nachádza, hoci vedela, že spoločnosť čerpá kontokorentné úvery, vykonala výbery a prevody spolu v sume 136.000 eur s tým, že si musela byť plne vedomá, že nemá žiadnu vedomosť o tom, či sú uhradené výplaty zamestnancov, či sú uhradené dane (DPH a preddavky na daň z príjmov), či sú uhradené odvody so Sociálnej poisťovne a zdravotných poisťovní za zamestnancov, či sú uhradené faktúry dodávateľom a pod., pričom sama uviedla, že peniaze čerpala pre vlastnú spotrebu. Podľa žalobcu, nič čo žalovaná urobila, nie je možné považovať za konanie v súlade s dobrými mravmi, ale práve naopak preukazuje, že konala v rozpore so svojou povinnosťou ako konateľa konať v záujme spoločnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené, má žalobca za to, že návrhy na doplnenie dokazovania zo strany žalovanej, sú nadbytočné a žiadal ich zamietnuť.

14. V podaní zo dňa 20.12.2018, doručenom súdu 21.12.2018, žalovaná k návrhu žalobcu na vykonanie dôkazu - zabezpečenie kúpnej zmluvy kúpnej zmluvy D.-XXXX/XXX poukázala na neúčelnosť a najmä nehospodárnosť vykonania uvedeného dôkazu. Nadobudnutie dotknutej nehnuteľnosti žalovanou nesúvisí s predmetom tohto konania, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že pôžičky poskytnuté žalovanej neboli účelovo viazané a pre toto konanie nie je účelné preukazovať účel ich využitia. Žalovaná poprela tvrdenie žalobcu, že finančné prostriedky, ktoré jej boli poskytnuté žalobcom ako pôžičky, mali byť využité na kúpu dotknutej nehnuteľnosti. Dotknutá kúpna zmluva obsahuje citlivé údaje, ktoré pri momentálnom nastavení vzťahov medzi žalovanou a konateľmi žalobcu, môžu byť použité v rozpore so záujmami žalovanej. Skutočnosť, že v súčasnosti prebiehajú na súde ďalšie tri súdne konania, kde v rôznom postavení figurujú tie isté osoby (štatutárny orgán žalobcu, žalovaná), zakladá na strane žalovanej dôvodnú obavu, že vyžiadanie kúpnej zmluvy žalobcom je len zastretý dôvod ako sa oboznámiť s obsahom ďalších aktivít žalovanej, čo môže byť následne využité v jej neprospech. Žalobcom predložený dôkaz - potvrdenie audítorskej spoločnosti Z. Z., G..M..B.. zo dňa 29.11.2018 považovala žalovaná za účelový a zavádzajúci vzhľadom na vykonané výsluchy konateľov žalobcu na pojednávaní dňa 14.11.2018. Žalovaná predložila dôkaz, a to potvrdenie žalobcu zo dňa 23.03.2018, ktorým žalobca potvrdil, že I. C. je ako spoločníkovi žalobcu pravidelne štvrťročne vyplácaný príjem vo výške 5.400 eur. Z vyjadrenia žalobcu, ako ani z potvrdenia audítorskej spoločnosti nevyplýva, na základe akého právneho titulu mal byť daný príjem pánovi I.. C. zo strany žalobcu vyplácaný, pričom ak tento nie je evidovaný v účtovníctve žalobcu a zároveň o jeho vyplácaní nebola audítorská spoločnosť konateľmi žalobcu informovaná (keďže audítori vychádzali z informácií poskytnutých im vedením žalobcu), je zrejmé, že nie je možné tento identifikovať vo vystavenom potvrdení. Z potvrdenia audítorskej spoločnosti zo dňa 29.11.2018 je podľa žalovanej zrejماً účelovosť konania žalobcu (oboch konateľov), ktorý napriek tomu, že disponovali informáciou, že jednotlivé výbery predstavujú pôžičky žalovanej (o čom sa žalobca mohol dozvedieť najneskôr z vyjadrenia žalovanej k žalobe žalobcu zo dňa 06.12.2017), ju účelovo audítorskej spoločnosti neposkytol. Audítorskej spoločnosti boli poskytnuté len čiastkové informácie, a to, že bankové transakcie vykonala žalovaná, avšak na akom základe (ústna zmluva o pôžičke) tak robila, napriek tomu že touto informáciou žalobca disponuje, už audítorskú spoločnosť neinformoval. K potvrdeniam 3 bánk, z ktorých má údajne vyplývať, že žalovanej by oslovené banky úver neposkytli, žalovaná uviedla, že tieto sú vzhľadom na žalobcom položené otázky zavádzajúce, účelové a nepreukazujú tvrdenia uvedené žalobcom vo vyjadrení. Uviedla, že predmetom konania je poskytnutie viacerých pôžičiek žalovanej, spolu v súčte 136.000 eur a jednotlivé pôžičky boli pritom poskytované v sumách 5.000 eur, 34.500 eur, 10.000 eur a pod. z čoho je zrejmé, že ani jedna pôžička neprevýšila sumu, ktorú banka poskytuje. Žalobca zároveň deklaruje poskytnutie úveru bez akéhokoľvek zabezpečenia, čo nekorešponduje so situáciou, za akej boli finančné prostriedky požičané žalovanej. V zmysle riadnej účtovnej závierky žalobcu, ktorú žalovaná do konania predložila, predstavuje nerozdelený zisk žalobcu z minulých rokov 1.250.206 eur, čo po prepočte podľa výšky obchodných podielov jednotlivých spoločníkov žalobcu pokrýva pôžičky žalovanej. Žalovaná bezodkladne po poskytnutí pôžičiek prejavila záujem tieto žalobcovi vrátiť v krátkom čase. Žalobca však na uvedené výzvy žalovanej nereaguje a zámerne naťahuje čas. Napriek uvedenému čas poskytnutia úveru deklarovaný žalobcom nezodpovedá reálnemu času, v ktorých je žalovaná pripravená pôžičky vysporiadať (úmyslom žalovanej je pôžičky vrátiť žalobcovi v čo najkratšom čase). To znamená, že žalobca pri poskytnutí pôžičky žalovanej bol v značne výhodnejšom postavení (pôžičky v menších sumách, kryté podielom

na zisku, krátkodobá půjčka), ako bolo prostredníctvom žalobcu prezentované bankám (s ohľadom na výšku úveru 251.000 eur, nulové zabezpečenie a dobu splácania 3 až 5 rokov). Žalobca nemá poskytovanie pôžičiek v predmete podnikania, t.j. čo je v danom prípade považované za trhové úroky, je potrebné odvodzovať od iných žalobcom poskytnutých pôžičiek v porovnateľnom čase a mieste a nie z podmienok poskytovania úverov bankami, za úplne odlišných podmienok. Žalovaná tiež doplnila návrhy na vykonanie dôkazov, a žiadala, aby súd vyžiadal kúpnu zmluvu D.-XXXX/XXXX zo dňa 14.08.2018 (list vlastníctva č. XXXX, vedený Okresným úradom Šaľa) a kúpnu zmluvu D.-XXXX/XXXX zo dňa 14.08.2018 (list vlastníctva č. XXXX, D.Ý. B. Ú. Š.). Vyššie uvedené nehnuteľnosti evidované na liste vlastníctva č. XXXX sú v súčasnosti vo vlastníctve spoločnosti S. K., G..M..B., V.: XX XXX XXX a nehnuteľnosti evidované na liste vlastníctva č. XXXX sú vo vlastníctve spoločnosti SLOVKLIMA DEIMOS group, s.r.o., IČO: 51 036 941. Do prevodu vlastníckeho práva na základe kúpnych zmlúv, ktoré žiada žalovaná vyžiadať, boli uvedené nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobcu. V prípade oboch vyššie uvedených spoločností sú spoločníkmi pán I. C. Z. C. Š. C., t.j. spoločnosti, na ktoré žalobca nehnuteľnosti previedol, sú spriaznenými osobami žalobcu. Žalovaná žiadala o vykonanie vyššie uvedených dôkazov za účelom preukázania spôsobu úhrady a výšky kúpnej ceny. Účelom vykonania dôkazov malo byť preukázanie bežnej praxe žalobcu pri nakladaní s majetkom v prípade spriaznených osôb, t.j. najmä zistiť splatnosť dohodnutej kúpnej ceny, a teda či je táto primeraná s ohľadom na hodnotu prevádzaných nehnuteľností a stav žalobcu. Týmto chcela zároveň preukázať, že pri poskytovaní pôžičiek konala s odbornou starostlivosťou a oproti bežnej praxi žalobcu najmä v prospech žalobcu. Žalovaná zároveň do konania predložila kúpnu zmluvu, uzatvorenú medzi spoločnosťou DTN, s.r.o., ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim zo dňa 10.08.2017, na základe ktorej žalobca kúpil v auguste 2017 nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, Y. Ú. Š., za kúpnu cenu vo výške 458.665 eur. Okrem toho, že uvedená kúpna cena je určená pod trhovú hodnotu prevádzaných nehnuteľností, týmto poukázala na skutočnosť, že nehnuteľnosti boli žalobcom kúpené v krátkom časovom slede od poskytnutia pôžičiek žalovanej, čo znamená, že žalobca zrejme nebol v takom nevýhodnom finančnom postavení ako deklarovali konatelia žalobcu a rovnako žalobcovi zrejme nechýbali finančné prostriedky na chod spoločnosti pokiaľ mohol nakupovať nehnuteľnosti, ktoré nesúvisia s rozvojom podnikania žalobcu. Uvedená skutočnosť je v priamom rozpore s tvrdeniami konateľov žalobcu, ktoré uvádzali pri výpovedi. Z uvedeného konania žalobcu naopak vyplýva, že bezodkladne po tom, ako bola žalovaná odvolaná z funkcie konateľa žalobcu (24. 7. 2017), začal žalobca prevádzať majetok spoločnosti DTN, s.r.o. (v ktorej žalovaná stále vykonáva funkciu konateľky a v ktorej má vyššiu majetkovú účasť), na žalobcu, kde je vplyv žalovanej viditeľne nižší. Nehnuteľnosti boli medziasom opätovne prevedené na ďalšie spriaznené osoby (novozaložené obchodné spoločnosti) žalobcu, v ktorých však už žalovaná nefiguruje (napr. DTN group, s.r.o., IČO: 51 216 744). Ďalej žiadala o zabezpečenie vykonania nasledovných dôkazov: vyžiadanie účtovných dokladov žalobcu za kalendárny rok 2017 (za účelom preukázania, že v čase poskytnutia pôžičiek žalovanej, žalobca disponoval dostatočnými finančnými prostriedkami, a teda konaním žalovanej žalobcovi nemohla vzniknúť škoda); vyžiadanie účtovných dokladov žalobcu za obdobie, v ktorom žalobca poskytol pôžičky pánovi V. U., I. H., I. G., K. H., I. Y. (za účelom zistenia skutočnosti, či boli uvedené pôžičky úročené a prípadne akým úrokom, pričom účelom vykonania dôkazu je preukázanie skutočnosti, aký prospech získal žalobca titulom poskytnutia pôžičiek uvedeným osobám v porovnaní s poskytnutím pôžičiek žalovanej); vyžiadanie pracovnej zmluvy p. I. C. Z. C. Š. U. C., vrátane vyžiadania dokladovania právneho titulu, na základe ktorého je p. I.Á. C. ako spoločníkovi žalobcu pravidelne vyplácaný príjem v sume 5.600 eur od žalobcu (za účelom preukázania skutočnosti, na základe čoho je jednému zo spoločníkov žalobcu vyplácaný pravidelný príjem, ako aj za účelom preukázania účelovosti a hodnovernosti dôkazu predloženého žalobcom vo vyjadrení).

15. Z výpisu z obchodného registra žalobcu vyplýva, že žalovaná je spoločníčkou žalobcu od 06.03.2009 a konateľkou žalobcu bola od 23.02.2009 do 24.07.2017.

16. Z výpisu z účtu žalobcu vedeného D. G. G., Z..G., Č. Ú.U.: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v spojení so SEPA platobnými príkazmi zo dňa 12.06.2017, 30.06.2017 a pokladničnými dokladmi zo dňa 12.06.2017, 30.06.2017 vyplýva, že dňa 12.06.2017 žalovaná vybrala v hotovosti z tohto účtu sumu 5.000 eur, dňa 12.06.2017 bola z tohto účtu odpísaná suma 34.500 eur v prospech účtu žalovanej číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 30.06.2017 bola odpísaná suma 34.500 eur v prospech účtu č. (IBAN): G. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a dňa 30.06.2017 bola v hotovosti z tohto účtu vybratá žalovanou suma 5.000 eur.

17. Z výpisu z účtu žalobcu vedeného D. D., Z..G., Č. Ú.U.: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v spojení so SEPA Europrevodom zo dňa 01.08.2017 vyplýva, že dňa 01.08.2017 bola z tohto účtu odpísaná suma 35.901 eur (z toho 5.901 eur bol bankový poplatok) v prospech účtu žalovanej č. (V.): G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

18. Z výpisu z účtu žalobcu vedeného vo D., Z..G., Č. Ú.: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v spojení so SEPA Europrevodom zo dňa 01.08.2017 a potvrdením banky o výbere v hotovosti zo dňa 01.08.2017, vyplýva, že dňa 01.08.2017 bola z tohto účtu odpísaná suma 15.000 eur v prospech účtu žalovanej č.: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a dňa 01.08.2017 bola v hotovosti z tohto účtu vybratá žalovanou suma 10.000 eur.

19. Z výpisu z účtu žalobcu vedeného D. G. G., a.s., číslo účtu: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, v spojení s výberovým lístkom zo dňa 01.08.2017, vyplýva, že žalovaná dňa 01.08.2017 vybrala z tohto účtu v hotovosti sumu 2.000 eur, dňa 01.08.2017.

20. Z hlavnej knihy analytickej evidencie žalobcu za obdobie od 01.01.2017 do 04.08.2017 vyplýva, že žalobca eviduje pohľadávky voči žalovanej v celkovej výške 136.000 eur titulom výberu hotovosti dňa 12.06.2017 v sume 5.000 eur, prevodu peňazí dňa 12.06.2017 v sume 34.500 eur, výberu hotovosti dňa 30.06.2017 v sume 5.000 eur, prevodu peňazí dňa 30.06.2017 v sume 34.500 eur, výberu hotovosti dňa 01.08.2017 v sume 2.000 eur, hotovostného výberu dňa 01.08.2017 v sume 10.000 eur, prevodu dňa 01.08.2017 v sume 15.000 eur a prevodu peňazí dňa 01.08.2017 v sume 30.000 eur.

21. Podľa účtovnej závierky žalobcu zostavenej k 31.12.2016, riadok 98, nerozdelený zisk z minulých rokov predstavuje 1.250.206 eur.

22. Podľa zápisnice z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu konanej dňa 24.07.2017 o 10.00 hod., prítomní spoločníci prijali rozhodnutie, ktorým odvolali žalovanú z funkcie konateľa spoločnosti, pričom deň zániku jej funkcie ako konateľa je deň prijatia tohto rozhodnutia mimoriadneho valného zhromaždenia, t.j. deň 24.07.2017.

23. Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX C. Y. Ú.. D. Y., žalovaná je vlastníčkou pozemkov parcely registra X. C.. Č.. XXXX/X B. D. XXX I. - zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXXX/X B. D. XXXX I. - F. C. Z. T.S., C.. Č.. XXXX/X B. D. XXX I. - F. C. Z. T., C.. Č.. XXXX/X B. D. XXX I. - B. C. Z. G. - G. G. G. Č.. XXXX C. T. C.. Č.. XXXX/X, C.S. H. G. G.. Č.. XXXX C. T. C.. Č.. XXXX/X, Z. U. U. Y. F. D.- XXXX/XXXX F. S. XX.XX.XXXX.

24. Podľa potvrdenia D. H., a.s. zo dňa 05.06.2018, dňa 01.08.2017 boli na účte žalobcu č. účtu G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX zrealizované transakcie, a to výber hotovosti v sume 10.000 eur a bezhotovostný prevod v sume 15.000 eur v prospech účtu G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom uvedené prostriedky boli čerpané zo zdrojov poskytnutého kontokorentného úveru na základe zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXX/XXXX/UZ F. S. XX.XX.XXXX D. dodatkov.

25. Z potvrdenia C. H., a.s. zo dňa 13.07.2018 vyplýva, že žalobca má vedený účet č. G. XXXX XXXXX XXXX XXXX XXXX a boli na ňom vykonané debetné transakcie v čase čerpania kontokorentu poskytnutého bankou, a to dňa 12.06.2017 - výber hotovosti v sume 5.000 eur žalovanou, dňa 12.06.2017 prevod sumy 34.500 eur na účet žalovanej, dňa 30.06.2017 výber hotovosti v sume 5.000 eur žalovanou, dňa 30.06.2017 prevod sumy 34.500 eur na účet žalovanej a dňa 01.08.2017 výber hotovosti v sume 2.000 eur žalovanou.

26. Z vyjadrenia audítora žalobcu, spoločnosti Z. Q., G.M.o., zo dňa 25.10.2018 vyplýva, že audítor vykonal štatutárny audit žalobcu za rok 2017 (od 01.01.2017 do 31.12.2017). Overením zostatku účtu 355 - Pohľadávky voči spoločníkom bolo zistené, že na tomto účte je zaúčtovaná pohľadávka voči spoločníčke I. C. D. G. 136.000 eur. Overením bankových výpisov za uvedené overované obdobie bolo možné identifikovať len bezhotovostné transakcie, ale nebolo možné určiť kto a za akým účelom realizoval hotovostné výbery z bankových účtov, s tým, že podľa informácií poskytnutých spoločnosťou realizovala hotovostné bankové transakcie p. I. C.. Ako audítorovi spoločnosti im neboli predložené žiadne listinné doklady, na základe ktorých by bolo možné určiť povahu a dôvodnosť uvedených účtovných operácií.

27. Z vyjadrenia audítora žalobcu, spoločnosti Z. Q., G..M..B., F. dňa 29.11.2018 vyplýva, že vykonali audit v spoločnosti žalobcu za roky 2013 až 2017a za toto obdobie bolo preverení zostatkov účtov pohľadávok zistené, že spoločnosť neúčtovala o poskytnutých pôžičkách konateľom ani spoločníkom spoločnosti. Neboli im predložené žiadne zmluvy ani iné doklady, ktoré by preukazovali poskytnutie pôžičiek spoločnosťou jej konateľom alebo spoločníkom. V ostatnom sa vyjadrenie audítora zhoduje s vyjadrením zo dňa 25.10.2018.

28. Zo zápisnice z pojednávania v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 19C/58/2017 vyplýva, že sa jedná o skutkovo totožné konanie, pričom stranami sporu sú na strane žalobcu spoločnosť DTN, s.r.o. a žalovanou I. C., kde žalovaná taktiež vybrala z účtov žalobcu finančné prostriedky a z jej procesnej obrany vyplýva, že sa jednalo o pôžičky za účelom preklenutia jej nepriaznivej finančnej situácie. Finančné prostriedky použila na kúpu administratívnej budovy so skladovými a kancelárskymi potrebami, nakoľko sa mieni v budúcnosti živiť a sčasti na každodennú spotrebu. Na kúpu tejto nehnuteľnosti nečerpala úver, nakoľko jej žiadna banka úver nedá, je nezamestnaná a nemá z čoho platiť.

29. Zo zmenky vystavenej V. U. dňa 12.11.2014 vyplýva, že za túto vlastnú zmenku zaplatí dňa 12.05.2015 žalobcovi sumu 60.000 eur, bez protestu.

30. Zo zmenky vystavenej V. U. dňa 12.11.2014 vyplýva, že za túto vlastnú zmenku zaplatí dňa 12.05.2015 žalobcovi sumu 10.000 eur, bez protestu.

31. Zo sprievodných listov k zmluvám o prevode obchodného podielu v spoločnosti SLOVKLIMA DEIMOS, s.r.o., adresovaných I. C. Z. Š. C. zo dňa 10.10.2017 vyplýva, že žalovaná navrhla spoločníkom žalobcu prevod svojho obchodného podielu v spoločnosti na ostatných spoločníkov s tým, že navrhovaná časť obchodného podielu na odkúpenie bola vypočítaná výšky ich doterajších obchodných podielov v spoločnosti a jeho pomeru k základnému imaniu spoločnosti. Požiadala ich o vyjadrenie k zmluve o prevode obchodného podielu v lehote 4 týždňov od obdržania sprievodného listu. K sprievodným listom priložila aj návrhy zmluvy o prevode obchodného podielu.

32. Podľa potvrdenia žalobcu zo dňa 23.03.2018, žalobca vypláca pravidelne štvrťročne I.Š. C. ako spoločníkovi spoločnosti príjem 5.400 eur.

33. Listom zo dňa 06.07.2018 navrhol právny zástupca žalovanej právneho zástupcovi žalobcu mimosúdne vyporiadanie BSM medzi žalovanou a I. C. s tým, že návrh na vyporiadanie BSM je súčasťou usporiadania vzájomných vzťahov medzi klientkou a ďalšími stranami tak, ako sú uvedené v návrhu na usporiadanie vzájomných vzťahov klientov zo dňa 26.06.2018.

34. Podľa čl. II. (Návrh na usporiadanie vzájomných vzťahov v konaní o náhrade škody SLOVKLIMA DEIMOS) návrhu žalovanej na usporiadanie vzájomných vzťahov klientov zo dňa 06.07.2018, žalovaná bez ohľadu na sporný rozmer tejto právnej veci súhlasí s úhradou nároku označeného ako náhrada škody vo výške 79.000 eur a vydanie bezdôvodného obohatenia 57.000 eur spoločnosti žalobcu za nasledovných podmienok: žalobca podá návrh na späťvzatie celej žaloby; úhrada nároku označeného ako náhrada škody bude v generálnej dohode upravená ako úhrada formou započítania pohľadávky, v rámci ktorej sa nárok započíta s príslušnou časťou kúpnej ceny za obchodný podiel vlastnený žalovanou v spoločnosti žalobcu; akékoľvek iné nároky vzniknuté v spojitosti s konaním o náhrade škody žalobcu znáša každá strana samostatne tak, ako jej vznikli.

35. Podľa vyjadrenia Československej obchodnej banky, a.s. zo dňa 18.10.2018, vo vzťahu k otázkam právneho zástupcu žalobcu (či a za akých podmienok by banka poskytla fyzickej osobe spotrebný úver na dobu 3 - 5 rokov na sumu 136.000 eur až 251.000 eur bez zabezpečenia iným majetkom, pri akej výške úrokovej sadzby a aká je aktuálna úroková sadzba pri poskytnutí takýchto spotrebných úverov), banka poskytuje retailovým klientom nezabezpečené spotrebiteľské úvery do 25.000 eur. V odpovedi na tie isté otázky Prima banka, a.s., listom zo dňa 08.10.2018 uviedla, že pôžičku v sume 136.000 eur až 250.000 eur bez založenia nehnuteľnosti nevedia poskytnúť, nakoľko maximálna výška úveru, ktorú poskytujú je 15.000 eur. VÚB banka e-mailom odpovedala, že požadované potvrdenie nevystaví

a dodala, že z pohľadu právnej úpravy spotrebiteľských úverov sa spotrebiteľský úver poskytuje len do 75.000 eur.

36. Žalobca vo svojom (záverečnom) vyjadrení k vykonanému dokazovaniu a k právnej stránke veci uviedol, že pokiaľ ide o nárok na náhradu škody, v konaní preukázal, že jednotlivé výbery a prevody (definované v žalobe) vykonala žalovaná, tieto peňažné prostriedky si previedla na svoje súkromné účty, čo žalovaná v konaní ani nepoprela a priznala, že tieto peňažné operácie vykonala. Žalovaná sa v konaní bránila tým, že má ísť o pôžičky, ktoré si ako konateľka (ako dlžník) poskytla zo spoločnosti (od žalobcu) ako veriteľa, s tým, že každá jedna peňažná operácia má predstavovať samostatnú pôžičku, každá jedna pôžička mala byť realizovaná na základe ústnej zmluvy o pôžičke, a každá pôžička má byť úročená s úrokom 5,5% p.a. až do vrátenia pôžičky, ktorý čas bol žalovanou ohraničený ako čas, keď dôjde medzi žalovanou a ostatnými spoločníkmi žalobcu k vysporiadaniu účasti žalovanej ako spoločníka u žalobcu. Poukázal na ust. § 135a ods. 1 ObZ s tým, že v zmysle ustálenej súdnej praxe je zodpovednosť konateľa objektívna, s možnosťou liberácie, čo znamená, že porušenie povinnosti konateľa konať s odbornou starostlivosťou žalobca v konaní nepreukazuje, nakoľko sa porušenie povinnosti prezumuje, a žalovaná ako nositeľ dôkazného bremena musí v konaní preukázať, že konala s odbornou starostlivosťou, t.j. konala v súlade so záujmami spoločnosti, a všetkých jej spoločníkov, neuprednostnila svoje záujmy pred záujmami spoločnosti a ostatných spoločníkov, a súčasne konala v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Žalovaná bola v konaní povinná preukázať liberačné dôvody vyššie uvedené, ktoré musia byť splnené kumulatívne, a teda bola povinná produkovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaná však v konaní okrem svojho vlastného tvrdenia, že jednotlivé finančné operácie majú predstavovať pôžičky, ako aj to, že tieto pôžičky sú úročené, vôbec nepreukázala svoje tvrdenia. Na svoju obranu okrem svojho tvrdenia nepredložila žiadny dôkaz priamy či nepriamy, a podľa žalobcu takéto svoje tvrdenia nepreukázala. Ak by totiž žalobca aj pripustil, že žalovanou vykonané finančné operácie sú skutočne pôžičkami, aj v takom prípade žalovaná konala v rozpore so záujmami spoločnosti, nakoľko okrem tvrdenia žalovanej, že ide o pôžičky, neexistuje žiadny dôkaz preukazujúci takéto tvrdenie. Ak by žalobca chcel voči žalovanej podať žalobu na plnenie (o zaplatenie) pôžičiek, nedisponoval by žiadnym dôkazom o tom, že o pôžičky skutočne ide, okrem vyhlásenia žalovanej, ktoré však nie je možné považovať za dôkaz, nakoľko žalovaná ako strana sporu pri svojom výsluchu nepodlieha poučovacej povinnosti podľa ust. § 196 ods. 2 CSP, teda žalovaná môže uvádzať v konaní pred súdom aj nepravdu, čo ako svedok nemôže. Tvrdenie žalovanej, že doba splatnosti pôžičky je stanovená až do času, keď dôjde medzi žalovanou a ostatnými spoločníkmi žalobcu k vysporiadaniu účasti žalovanej ako spoločníka u žalobcu, resp. takéto stanovenie doby splatnosti pôžičky, považoval žalobca za neurčité, a preto v rozpore s ust. § 39 OZ. Podľa ust. § 657 OZ je pôžička záväzkovým vzťahom, ktorý je možné uzavrieť len na dobu určitú. Žalovaná svojím konaním spôsobila, za predpokladu, že ide o pôžičky, že tento nárok žalobcu sa premlčuje v 3 ročnej premlčacej lehote s poukazom na R 91/2004 (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 Cdo/25/03) dňom nasledujúcim po poskytnutí pôžičky. Žalobca ako prípadný veriteľ žalovanej je v právnej neistote, že jeho nároky na vrátenie takýchto pôžičiek sa premlčia skôr ako bude vo veci o náhradu škody rozhodnuté, čo v praxi znamená, že hoci žalobca nikdy nemal záujem žalovanej pôžičky poskytnúť, nútene by sa tak podľa žalovanej stal jej veriteľom, tým, že žalovaná finančné operácie ňou vykonané označila za pôžičky (bez vedomia a vôle žalobcu), a jeho nárok sa premlčí skôr ako súd vo veci právoplatne rozhodne. Takéto konanie žalovanej vôbec nie je možné považovať za konanie s odbornou starostlivosťou, ale dokonca ide o konanie v rozpore s bona fides. Na to, aby žalovaná ako konateľ konala s odbornou starostlivosťou musela by pri poskytnutí pôžičky od spoločnosti dodržať zákonný postup, ktorý vyplýva z ust. § 135a ObZ, a to najmä zabezpečiť, aby zmluvy o pôžičke boli v písomnej forme, vrátane dohody o výške úroku, tieto zmluvy bezodkladne doručiť do sídla žalobcu, alebo spoločnosti, ktorá vykonáva audit žalobcu, z dôvodu, že obchodná spoločnosť je povinná viesť dokumentáciu podľa § 18 zákona o dani z príjmov (transferovú dokumentáciu), za účelom ocenenia účtovnej operácie, ktorá je podstatná pre určenie základu dane žalobcu, čím žalovaná žalobcu poškodila aj v daňovej oblasti a vystavila ho sankciám zo strany daňového úradu. Súčasne by si žalovaná musela zabezpečiť dostatočné informácie o výške úrokových sadzieb a zabezpečiť si potrebnú analýzu, ale najmä informácie o ekonomickom stave žalobcu, v čase poskytnutia pôžičiek, teda či žalobca má uhradené všetky ostatné záväzky najmä dane, odvody, mzdy, dodávateľské faktúry, a či vykonaním týchto operácií nevystaví žalobcu platobnej neschopnosti. Žalovaná však nič z vyššie uvedeného zákonného postupu neurobila, čo potvrdila aj vo svojom výsluchu. Žalovaná v spoločnosti od 02/2017 žiadnym spôsobom nepôsobila, čo v skutočnosti znamená, že nevedela v akom ekonomickom stave sa spoločnosť nachádza, hoci vedela, že spoločnosť čerpá kontokorentné úvery, vykonala výbery a prevody spolu v sume 79.000 eur s tým, že si musela byť plne vedomá, že nemá žiadnu vedomosť o

tom, či sú uhradené výplaty zamestnancov, či sú uhradené dane (DPH a preddavky na daň z príjmov), či sú uhradené odvody so Sociálnej poisťovne a zdravotných poisťovní za zamestnancov, či sú uhradené faktúry dodávateľom a pod., pričom sama uviedla, že peniaze čerpala pre vlastnú spotrebu. Podľa žalobcu, nič čo žalovaná urobila, nie je možné považovať za konanie v súlade s dobrými mravmi, ale práve naopak preukazuje, že konala v rozpore so svojou povinnosťou ako konateľka konať v záujme spoločnosti. Podľa názoru žalobcu je preto možné jednoznačne uviesť, že žalovanou vykonané finančné operácie nepredstavujú pôžičky, ale v skutočnosti išlo o účelové operácie majúce za cieľ poškodiť žalobcu, zvýhodniť žalovanú, získať na úkor žalobcu obohatenie (majetkový prospech) a tvrdenie, že ide o pôžičky žalovaná produkovala až dodatočne, v samotnom spore prostredníctvom právneho zástupcu, až vo vyjadrení k žalobe v 12/2017, pričom podstatné náležitosti tvrdných pôžičiek (forma, splatnosť, účel a pod.) žalovaná produkovala až vo svojom výsluchu dňa 14.11.2018, čo je viac ako 1,5 roka po vykonaní týchto úkonov. Žalovaná sama pri svojom výsluchu priznala, že pôžičky nie sú zakotvené v písomnej forme, že sa sama rozhodla vždy pred vykonaním každej operácie, že ide o pôžičku, že si doklady na transferové ocenenie nezabezpečila, že žalobcu a ani audítora o vykonaných operáciách a o ich účele neinformovala, že úrok si mala dohodnúť sama so sebou, že na jeho výšku si nezabezpečila žiadne doklady či analýzu, z ktorej by vyplývala obvyklá výška úroku na trhu. To, že nejde o pôžičky, je podľa žalobcu zrejme aj z toho, že žalovaná pri prevodoch z účtov žalobcu na svoj účet, do poznámky prevodného príkazu neuviedla účel prevodu, pričom jej nič nebránilo, aby tak urobila (ak skutočne išlo o pôžičky), ak teda sama tvrdila, že ide pri každej jednotlivkej operácii o pôžičku. O uvedenom svedčí aj tvrdenie žalovanej, že peňažné prostriedky potrebovala pre svoju osobnú spotrebu na živobytie, pričom podľa žalobcu nie je zanedbateľný ani fakt, že žalovaná v 09/2017 (cca o 2 mesiace) peňažné prostriedky zo svojich účtov vybrala a v časovej súvislosti s týmto výberom nadobudla nehnuteľnosti vo Veľkom Krtíši v rozsahu skladovacie priestory a prevádzkovú budovu s pozemkami, na ktorých nadobudnutie žalovaná úver nečerpala, iné finančné prostriedky ako mala od žalobcu nemala k dispozícii, a ako žalobca preukázal žiadna banka, by žalovanej úver neposkytla. Hoci žalovaná v poslednom podaní zo dňa 20.12.2018 poprela, že peňažné prostriedky použila na kúpu nehnuteľnosti, súčasne tým však priznala, že ich spotrebovala pre svoju osobnú spotrebu, čím uprednostnila svoje záujmy pred záujmami spoločnosti a jej spoločníkov a založila nárok na náhradu škody. Žalobca ďalej uviedol, že súdu tiež preukázal, že peňažné prostriedky, ktoré žalovaná z účtov žalobcu čerpala patrili bankám (D., Z..G., Z. C. H., Z..G..), od ktorých žalobca v rozhodnom čase čerpal kontokorentné úvery, pričom skutočnosť, že po finančných operáciách vykonaných žalovanou zostali účty žalobcu v debete vyplýva aj z výpisov z účtov predložených žalobcom ako súčasť žaloby. Žalobca preto vo vzťahu k procesnej obrane žalovanej, že ňou vykonané finančné operácie predstavujú pôžičky uviedol, že ide o účelovú obranu pred súdom, ktorá bola produkováaná až po podaní žaloby žalobcom, a žalovaná svoje tvrdenia o pôžičkách nepreukázala. Z vykonaného dokazovania je zrejme, že žalovaná konala v rozpore s ust. § 135a ObZ, nekonala s odbornou starostlivosťou, nekonala v záujme spoločnosti a jednotlivých spoločníkov, uprednostnila vlastné záujmy pred záujmami spoločnosti a spoločníkov, a súčasne nekonala v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Dôkazy, ktoré žalovaná v konaní produkovala, alebo sa snažila produkovať (v poslednom podaní zo dňa 20.12.2018) nemajú žiadny súvis s liberačnými dôvodmi podľa ust. § 135a ObZ, teda žiadnym spôsobom nie sú spôsobilé preukázať, že žalovaná konala v súlade s ust. § 135a ObZ, ale práve naopak (najmä pokiaľ ide o zabezpečenie účtovných dokladov žalobcu) preukazujú, že žalovaná v čase vykonania protiprávneho úkonu, nemala žiadnu vedomosť o ekonomickom a finančnom stave spoločnosti žalobcu, inak by v tomto smere v konaní uviedla konkrétne skutkové tvrdenia, čo však neurobila. Tvrdenia žalovanej, že ňou vykonané finančné operácie predstavujú pôžičky, že tieto sú úročené, ako aj o výške úroku, neboli v konaní preukázané žiadnym dôkazom, a to ani priamym, a ani nepriamym, a preto v rámci zásady hodnotenia dôkazov, je nutné tieto tvrdenia odmietnuť ako nepreukázané. Podľa žalobcu tak v spore boli preukázané zákonné podmienky na priznanie nároku na náhradu škody, a to v rozsahu porušenia povinnosti žalovanej konať s odbornou starostlivosťou, vznik škody (ako reálny úbytok majetkových hodnôt z majetku žalobcu), ako aj príčinná súvislosť (k úbytku majetkových hodnôt u žalobcu by neprišlo, ak by žalovaná neporušila svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou). Žalobca tiež v konaní poukazoval na to, že uzavretie zmluvy o pôžičke podlieha obchodnému vedeniu v spoločnosti, pričom bez ohľadu na to, že každý z konateľov za spoločnosť koná samostatne, teda realizuje vôľu spoločnosti samostatne, je pred vykonaním každého úkonu potrebné rozhodnutie o obchodnom vedení v spoločnosti (u žalobcu), na ktoré podľa ust. § 134 ObZ, je potrebný súhlas väčšiny konateľov, čo u žalobcu predstavovalo súhlas aspoň 2 konateľov. Uvedené tiež vyplýva aj z bežnej praxe u žalobcu, ktorá bola v konaní preukázaná aj výsluchom konateľov žalobcu, ktorý potvrdili, že na obchodné vedenie bolo potrebné rozhodnutie aspoň 2 konateľov. Žalobca súčasne poukázal aj na ust. článku XII ods. 2 písm. b) Spoločenskej zmluvy žalobcu, z ktorej vyplýva, že

každý spoločník je povinný vykonávať osobne svoju činnosť pre spoločnosť tak, aby táto dosiahla čo najlepšie výsledky. Spoločníci pri svojej činnosti rozhodujú 2/3 všetkých hlasov (ust. článku X ods. 10 Spoločenskej zmluvy žalobcu). Bolo by bez logiky vecí, ak by spoločníci žalobcu, ktorí sú súčasťou aj konateľmi žalobcu, ako spoločníci rozhodovali 2/3 všetkých hlasov a ako konatelia si mohli „robiť čo chcú“ bez toho, aby v rámci obchodného vedenia spoločnosti prijali spoločné rozhodnutie aspoň na úrovni 2 konateľov. Žalobca poukázal aj na názor odbornej verejnosti, ale aj súdnu prax, podľa ktorých vo všeobecnosti možno konštatovať, že ak sa konania konateľov v mene spoločnosti považuje za prejav vôle, tak prijímanie rozhodnutí v rámci obchodného vedenia predstavuje tvorbu tejto vôle, čo podčiarkuje vzájomnú previazanosť činnosti konateľov navonok a do jej vnútra. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 5 Obo 20, 21/2011, m.m. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sža 37/2015. Prijatie iného záveru by malo za následok svojvôľu v spoločnosti, voči ktorej by sa spoločnosť nemala možnosť ani zákonne brániť, čo by vylučovalo práve akúkoľvek aplikáciu ust. § 135a ObZ na vzťahy medzi konateľom a spoločnosťou. Žalobca tiež poukázal na skutočnosť, že žalovaná ako konateľka vykonaním finančných operácií uprednostnila svoje záujmy pred záujmami spoločnosti a jej spoločníkov, a preto je možné jej konanie kvalifikovať aj ako konflikt záujmov medzi ňou a spoločnosťou, pri ktorom zodpovedá žalovaná za škodu rovnako podľa ust. § 135a ObZ (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Cdo 177/2009). Ak žalovaná tvrdí, že pôžičky potrebovala na svoje živobytie, potom musela v konaní preukázať, že pri vykonaní takéhoto úkonu neexistoval konflikt záujmov (účel pôžičky) medzi ňou ako konateľom a žalobcom ako spoločnosťou. Na vzťah konateľa a spoločnosti sa primerane aplikujú zákonné ustanovenia o mandátnej zmluve (ust. § 566 a nasl. ObZ). Mandatár musí pri výkone svojej činnosti poznať záujmy spoločnosti, ktorú zastupuje. Z uvedeného potom vyplýva, že ak žalovaná tvrdí, že ňou vykonané finančné operácie predstavujú pôžičky, musela v konaní preukázať, že v čase ich vykonania by spoločnosť účel ich poskytnutia schválila, teda, že bolo záujmom spoločnosti, žalovanej pôžičky poskytnúť, na ňou určený účel; inak je možné uzavrieť, že konanie žalovanej predstavuje konflikt záujmov so záujmami žalobcu, a žalovaná zodpovedá za škodu žalobcovi spôsobenú v celom rozsahu podľa ust. § 135a ObZ. Pokiaľ ide o druhú časť žalovaného nároku, a to nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, žalobca mal za to, že bolo nesporne preukázané, že žalovaná v čase keď už nebola konateľom žalobcom, teda dňa 01.08.2017 vykonala finančné operácie (prevody a výbery) z účtu žalobcu v celkovej sume 57.000 eur. Bezodôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový vzťah, ktorý vzniká na základe objektívnej skutočnosti, a predpokladom jeho vzniku nie je protiprávny úkon obohateného, ani jeho zavinenie, podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol (rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/92/2010, rozhodnutie ÚS SR sp. zn. V. ÚS 554/2012, rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/124/2002). Procesná obrana žalovanej postavená na tom, že vykonané peňažné operácie predstavujú pôžičky, neobstojí, nakoľko žalovaná nebola po 27.07.2017 oprávnená konať v mene žalobcu, a preto nemohla v jeho mene ani vykonávať žiadne právne úkony, a preto neexistuje právny titul na vykonanie peňažných operácií. Podstatné pre priznanie nároku je iba to, že žalovaná finančné operácie vykonala, čo sa priznala, pričom na ich vykonanie neexistoval právny titul, čo zakladá dôvodnosť žalovaného nároku. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutkové a právne dôvody, žalobca žiada žalobe vyhovieť v celom rozsahu, a priznať nárok na náhradu trov konania.

37. Žalovaná v záverečnom vyjadrení uviedla, že argumentácia žalobcu je postavená na skutočnosti, že žalovaná nekonala s odbornou starostlivosťou, keď sa ako konateľka žalobcu poskytla niekoľko pôžičiek. Žalobca najprv argumentoval nedodržaním dlhodobou zaužívaných interných pravidiel spoločnosti, na základe ktorých mala každá zmluva o pôžičke uzatvorená so žalovanou spadať pod obchodné vedenie spoločnosti (pričom iné zmluvy nie), a teda každá zmluva o pôžičke mala byť schválená všetkými tromi konateľmi žalobcu. Následne, keď žalovaná preukázala poskytovanie pôžičiek tretím osobám, pri ktorých existenciu interného pravidla žalobca evidentne neustál, zmenil žalobca argumentáciu a začal tvrdiť, že poskytnutie pôžičiek spadá pod obchodné vedenie spoločnosti, na ktoré sa v súlade s § 134 ObZ vyžaduje súhlas väčšiny konateľov. Takéto nové tvrdenie postavilo žalobcu jednoznačne do lepšej pozície, nakoľko proti žalovanej v konaní stoja dvaja súčasní konatelia - spriaznené osoby, ktorí majú rovnaký prezumovaný záujem na výsledku konania a preto sa ich konanie v zhode dá predpokladať. Z celkového priebehu konania a vykonaných dôkazov je zrejmá existencia súkromných sporov žalovanej a p. I. C., ako bývalých manželov. Žalovaná tiež zopakovala svoje tvrdenia ohľadom obchodného vedenia spoločnosti s tým, že nakoľko poskytnutie pôžičky nespadá do pôsobnosti VZ a túto právomoc si VZ žalobcu nevyhradilo ani v spoločenskej zmluve žalobcu, je zrejmé, že o tejto skutočnosti rozhoduje konateľ samostatne. Mala za to, že uvedená skutočnosť bola zo strany žalovanej preukázaná aj pri výsluchu účastníkov konania, kedy samotná žalovaná potvrdila, že o poskytnutí pôžičiek či zamestnancom, ale aj tretím osobám rozhodoval výhradne p. I. C. a rovnako uvedenú

skutočnosť potvrdil pri svojej výpovedi p. Š. C., ktorý uviedol, že o pôžičkách vedomosť mal, avšak podmienky ich poskytnutia ako aj benefity, ktoré z toho mali plynúť mal na starosti výslovne p. I. C., Č. C.. Š. C. o nich nevedel, nerozhodoval o nich. Z uvedených dôkazov je preto zrejmé, že v rámci bežnej praxe žalobcu o poskytovaní pôžičiek rozhodoval I.Á. C., bez potreby získania súhlasu ktoréhokoľvek z ďalších konateľov, čo potvrdzuje aj úmysel žalobcu postupovať podľa obsahu spoločenskej zmluvy žalobcu a nie podľa ust. § 134 ObZ. Okrem toho, ani úkony spadajúce pod obchodné vedenie spoločnosti, ako je napr. personálne obsadenie spoločnosti, zjavne nevykonávali konatelia spoločne, a teda za súhlasu väčšiny, čo vyplynulo aj z výsluchov účastníkov konania, kde žalovaná ako aj Š. C. potvrdili, že spoločnosť viedol I. C. (viedol pohovory, rozhodoval o prijatí osôb do zamestnania, žalovaná sa výberových konaní nezúčastňovala a pod.). Vzhľadom na obmedzený prístup žalovanej k účtovníctvu žalobcu, sa v rámci procesnej obrany žalovaná ďalej zamerala aj na preukázanie bežnej praxe žalobcu, a teda najmä na to, že ak postupovala oproti bežnej praxi ostatných konateľov ešte s väčšou odbornou starostlivosťou (pôžičku úročila) preukázateľne nemohla konať v rozpore s oprávnenými záujmami ostatných spoločníkov. Pre úplnosť zdôraznila, že žalovaná prestala vykonávať funkciu konateľa nie z vlastnej vôle, ale jej konanie ako konateľky bolo obmedzené práve konaním ostatných konateľov žalobcu, keď jej v priebehu mesiaca február 2017 bez jej súhlasu a vedomia bola odobratá väčšina kompetencií, deaktivované e-mailové konto a dňa 29.06.2017 zrušené služobné telefónne číslo, zamestnanci dostali prísny zákaz so žalovanou komunikovať alebo je poskytovať akékoľvek informácie. V rámci konania žalovaná vykonanými dôkazmi, ktoré jej súd umožnil vykonať, preukázala bežnú prax u žalobcu, a teda to, že pôžičky poskytované ako spoločníkom žalobcu, tak zamestnancom ako aj tretím osobám, neboli ničím výnimočným, t.j. žalovaná nekonala v rozpore s bežným postupom žalobcu. Zároveň, pôžičky poskytované zamestnancom a tretím osobám úročené neboli, pričom žalovaná jej poskytnuté pôžičky úročila bežným úrokom. Žalobca v konaní poukazoval na to, že pôžičku poskytnutú p. U. Z. ko konateľovi rumunskej spoločnosti nie je možné prirovnať k pôžičke konateľovi žalobcu, avšak práve naopak, p. U. je spriaznenou osobou jedného z konateľov žalobcu a rovnako samotného žalobcu, takže ak žalobca vyžadoval akési formálne splnenie interných pravidiel, ktoré následne sám vyvrátil od žalovanej, tieto mali byť dodržané aj vo vzťahu k iným osobám, ktorým žalobca pôžičky poskytol. Žalobca v konaní úročenie pôžičiek poskytnutých p. U. nijakým spôsobom nepreukázal. Žalobca ďalej v konaní tvrdil a snažil sa preukázať, že žalovaná spôsobila svojim konaním žalobcovi škodu, nakoľko žalobca v čase poskytnutia pôžičiek žalovanej čerpal kontokorentný úver, čo preukazuje skutočnosťou, že bankové účty žalobcu boli v mínuse. Naproti tomu p. I. C. pri výpovedi uviedol, že prostriedky použité na čerpanie pôžičiek žalovanou boli prostriedkami žalobcu, t.j. vyvrátil predchádzajúce tvrdenia žalobcu, týkajúce sa čerpania kontokorentného úveru. Zároveň uviedla, že mínusový stav bankových účtov žalobcu, nebol podľa jej názoru preukázaný dôkazmi predloženými do konania žalobcom, napr. výpis z účtu VÚB banky zo dňa 01.08.2017 preukazuje plusový zostatok na účte a niektoré výpisy z účtu predložené do konania žalobcom údaj o zostatkovej sume ani neobsahujú. Okrem uvedeného žalobca v konaní tvrdil, že hlavnou sezónou žalobcu, v ktorej dochádza k nákupu tovaru je obdobie mesiaca marec až august a z dôvodu poskytnutia pôžičiek žalovanej musel oddialiť určité platby a musel zakročiť ako zakročil, pričom svoje kroky a opatrenia následne neobjasnil. Zároveň však v tom istom čase tzv. krízy spôsobenej údajne žalovanou, bol žalobca natoľko finančne zabezpečený, že 9 dní po poskytnutí poslednej pôžičky žalovanej, t.j. 10.08.2017 mohol od spoločnosti DTN, s.r.o. (ktorá je personálne prepojená so žalobcom) kúpiť nehnuteľnosť za kúpnu cenu 458.665 eur, a to napriek tomu, že nehnuteľnosť nemá pre podnikanie žalobcu žiadne využitie. Uvedená skutočnosť preto podľa názoru žalovanej zjavne vyvracia tvrdenia žalobcu o vzniku škody. Ak mal žalobca dostatok finančných prostriedkov na financovanie kúpy nehnuteľnosti, ktorá nesúvisí s predmetom jeho podnikania, zrejme nebolo ohrozené plnenie jeho odvodových povinností voči Soc. poisťovni, výplata miezd zamestnancov a pod., ako sám tvrdil. Finančný stav žalobcu, a teda najmä finančnú stabilitu žalobcu ďalej potvrdzuje aj samotné konanie konateľov žalobcu, ktorí napriek opakovaným výzvam žalovanej nemajú záujem na vysporiadaní vzájomných vzťahov, a teda ani na splatení pôžičiek žalovanou - ak by žalobcovi predsa bola spôsobená škoda, v rámci svojej prevenčnej povinnosti plynúcej zo zákona by mal vykonávať všetky úkony potrebné na jej odvrátenie. Z uvedeného je však evidentné, že poskytnutie pôžičiek žalovanej škodu spôsobiť nemohlo, z čoho vyplýva aj ľahostajné konanie konateľov žalobcu vo vzťahu k návrhom žalovanej na vysporiadanie vzájomných vzťahov. Z uvedeného preto jednoznačne vyplýva, že žalovaná pri poskytnutí pôžičiek napriek bežnej praxi žalobcu pôžičky úročila bežným úrokom (zdôraznila, že išlo o poskytnutie bezúčelových pôžičiek čomu zodpovedá aj výška úroku); riadne stanovila dátum splatnosti jednotlivých pôžičiek; pôžičky čerpala v nižších sumách v dlhšom časovom období, čo na celkový obrát, chod a finančný stav spoločnosti žalobcu nemohlo mať negatívny dopad (čo preukazuje spôsobilosť žalobcu kúpiť nehnuteľnosť od spriaznenej osoby v krátkom čase po poskytnutí poslednej

pôžičky za skoro pol milióna eur) a čomu zodpovedala aj výška úrokov; žalovaná má stále u žalobcu nevyplatený podiel na zisku, t.j. nie je nemajetná a pre žalobcu nesolventná, z čoho zrejme vyplýva, že žalovaná pri poskytovaní pôžičiek konala s odbornou starostlivosťou a najmä v dobrej viere, že koná v prospech žalobcu a jeho ostatných spoločníkov, nakoľko pôžičky sa žalobcovi vrátia úročené a teda žalobca bude z poskytnutých pôžičiek profitovať, čo v minulosti podľa preukázanej bežnej praxe žalobcu nebolo samozrejmosťou. Preto nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že konaním žalovanej mohla žalobcovi vzniknúť škoda. Zmluva o pôžičke predstavuje záväzkový vzťah, podstatou ktorého je povinnosť dlžníka a teda žalovanej pôžičku vrátiť, dokonca navyšenú o úrok. Vzhľadom na to, že žalovaná vykonáva všetky nevyhnutné kroky k zosplatneniu a vráteniu pôžičky žalobcovi, je zrejme, že k vzniku škody na strane žalobcu dôjsť nemohlo. Za neopodstatnený taktiež považovala nárok žalobcu uplatnený voči žalovanej z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko podstatou bezdôvodného obohatenia je plnenie bez právneho dôvodu a ak žalovaná riadne deklarovala, že peniaze jej boli poskytnuté z titulu uzatvorených zmlúv o pôžičke, nemôže sa na jej strane jednať o bezdôvodné obohatenie. Bezodkladne po tom ako sa dozvedela o svojom odvolaní z funkcie konateľky, prestala vykonávať akékoľvek úkony, ktoré by prekračovali jej oprávnenia. Žalovaná do dňa 02.08.2017 nemala od žalobcu žiadnu informáciu o jej odvolaní z funkcie, a preto nemala dôvod o rozsahu svojich oprávnení pochybovať. Súdne konanie, ktorého predmetom je neplatnosť uznesenia VZ, ktorým bola žalovaná z funkcie konateľky odvolaná, nebolo do dnešného dňa právoplatne skončené. Z uvedených skutočností ako aj vykonaných dôkazov je preto zrejme, že žalovaná postupovala so všetkou odbornou starostlivosťou, dokonca zjavne s vyššou ako ostatní konatelia žalobcu v minulosti a najmä konala v prospech žalobcu a ostatných spoločníkov, nakoľko výsledkom jej konania bude majetkový prospech žalobcu v podobe úrokov z pôžičiek, a teda aj prospech jednotlivých spoločníkov žalobcu. Žalovaná svojim konaním nemohla spôsobiť žalobcovi škodu, keďže peniaze z poskytnutých pôžičiek sa žalobcovi vrátia; žalobca dostane úroky, t.j. bude ziskový napriek tomu, že žalobca nikdy pôžičky neúročil a aj v súčasnosti koná tak, že v prípade prevodu majetku na spriaznené osoby neurčuje kúpnu cenu ako trhová a ukracuje žalobcu; výška poskytnutých pôžičiek je úmerná finančným pomerom žalobcu; žalovaná konala v dobrej viere, že takéto pôžičky žalobca bežne poskytuje, pričom navyše od bežnej praxe pôžičku úročila. Z uvedeného dôvodu žalovaná považovala návrh žalobcu za neopodstatnený a predčasný a navrhla, aby po vyhodnotení všetkých dôkazov a zohľadnení existujúcej praxe u žalobcu žalobu na náhradu škody v sume 79.000 eur a vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 57.000 eur zamietol v plnom rozsahu a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

38. Podľa § 261 ods. 6 písm. a/ Obchodného zákonníka (ďalej ObZ), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy medzi zakladateľmi obchodných spoločností, medzi spoločníkom a obchodnou spoločnosťou, ako aj medzi spoločníkmi navzájom, pokiaľ ide o vzťahy týkajúce sa účasti na spoločnosti, ako aj vzťahy zo zmlúv, ktorými sa prevádza podiel spoločníka, medzi štatutárnym orgánom alebo členom štatutárných a dozorných orgánov spoločnosti a obchodnou spoločnosťou, ako aj vzťahy medzi spoločníkom a obchodnou spoločnosťou pri zriaďovaní záležitostí spoločnosti a záväzkové vzťahy medzi prokuristom a spoločnosťou pri výkone jeho poverenia.

39. Podľa § 566 ObZ, mandátnou zmluvou sa mandatár zaväzuje, že pre mandanta na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a mandant sa zaväzuje zaplatiť mu za to odplatu.

40. Podľa § 567 ods. 1 až 3 ObZ, mandatár je povinný postupovať pri zriaďovaní záležitosti s odbornou starostlivosťou. Činnosť, na ktorú sa mandatár zaviazal, je povinný uskutočňovať podľa pokynov mandanta a v súlade s jeho záujmami, ktoré mandatár pozná alebo musí poznať. Mandatár je povinný oznámiť mandantovi všetky okolnosti, ktoré zistil pri zriaďovaní záležitosti a ktoré môžu mať vplyv na zmenu pokynov mandanta. Od pokynov mandanta sa môže mandatár odchyliť, len ak je to naliehavo nevyhnutné v záujme mandanta a mandatár nemôže včas dostať jeho súhlas. Ani v týchto prípadoch sa však mandatár nesmie od pokynov odchyliť, ak to zakazuje zmluva alebo mandant.

41. Podľa § 373 Obchodného zákonníka (ďalej ObZ), kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

42. Podľa § 757 ObZ, pre zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinností ustanovených týmto zákonom platia obdobne ustanovenia § 373 a nasl.

43. Podľa § 135a ods. 1 ObZ, konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

44. Podľa § 135a ods. 2 ObZ, konatelia, ktorí porušili svoje povinnosti pri výkone svojej pôsobnosti, sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu, ktorú tým spoločnosti spôsobili. Najmä sú povinní nahradiť škodu, ktorá spoločnosti vznikla tým, že

- a) poskytli plnenie spoločníkom v rozpore s týmto zákonom,
- b) nadobudli majetok v rozpore s § 59a.

45. Podľa § 135a ods. 3 ObZ, konateľ nezodpovedá za škodu, ak preukáže, že postupoval pri výkone svojej pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Konatelia nezodpovedajú za škodu spôsobenú spoločnosti konaním, ktorým vykonávali uznesenie valného zhromaždenia; to neplatí, ak je uznesenie valného zhromaždenia v rozpore s právnymi predpismi, spoločenskou zmluvou alebo stanovami alebo ak ide o povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Ak má spoločnosť zriadenú dozornú radu, konateľov nezbavuje zodpovednosti, ak ich konanie dozorná rada schválila.

46. Podľa § 123 ods. 1 ObZ, spoločníci majú nárok na podiel zo zisku v pomere zodpovedajúcom ich splateným vkladom, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

47. Podľa § 123 ods. 2 ObZ, spoločnosť môže vyplácať podiely na zisku alebo rozdeliť iné vlastné zdroje len pri splnení podmienok podľa § 179 ods. 3 a 4 a ak tým s prihliadnutím na všetky okolnosti nespôsobí svoj úpadok. Na tvorbu kapitálového fondu príspevkami spoločníkov a ich použitie na rozdelenie medzi spoločníkov platí § 217a rovnako. Spoločnosť nesmie vyplácať najmä úroky z vkladov do spoločnosti a preddavky na podiely na zisku.

48. Podľa § 123 ods. 4 ObZ, podiel na zisku vyplatený v rozpore s týmito ustanoveniami sú spoločníci povinní spoločnosti vrátiť. Za toto vrátenie ručia spoločne a nerozdielne konatelia, ktorí vyslovili súhlas s touto výplatom.

49. Podľa § 134 ObZ, na rozhodnutie o obchodnom vedení spoločnosti, ktoré patrí do pôsobnosti konateľov, sa vyžaduje súhlas väčšiny konateľov, ak spoločenská zmluva neurčí vyšší počet hlasov.

50. Podľa § 135 ods. 1 ObZ, konatelia sú povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, viesť zoznam spoločníkov a informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti.

51. Podľa § 378 ObZ, škoda sa nahrádza v peniazoch; ak však o to oprávnená strana požiada a ak to je možné a obvyklé, nahrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

52. Podľa § 379 ObZ, ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Nenahrádza sa škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti predvídala alebo ktorú bolo možné predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti.

53. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

54. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

55. Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

56. Predmetom konania v prejednávanej veci je náhrada škody v sume 79.000 eur, ktorú mala žalovaná spôsobiť žalobcovi tým, že ako konateľka žalobcu realizovala v období od 12.06.2017 do 30.06.2017 výbery a prevody z bankových účtov žalobcu v celkovej sume 79.000 eur a vydanie bezdôvodného obohatenia žalovanou v sume 57.000 eur, ktoré vzniklo na strane žalovanej tým, že dňa 01.08.2017 vykonala prevody a výbery z bankových účtov žalobcu bez právneho dôvodu, nakoľko v čase vykonania týchto finančných operácií už nebola konateľom žalobcu.

57. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že bola podaná dôvodne. Bolo preukázané a súčasne ani medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná je spoločníčkou žalobcu od 06.03.2009 a súčasne aj konateľkou žalobcu od 23.02.2009 do 24.07.2017, pričom v dňoch 12.06.2017, 30.06.2017 a 01.08.2017 si postupne previedla, resp. vybrala z účtov žalobcu sumu v celkovej výške 136.000 eur. Žalovaná sa v konaní bránila tým, že v prípade predmetných výberov a prevodov finančných prostriedkov ide o pôžičky. Toto svoje tvrdenie uviedla vo vyjadrení k žalobe dňa 07.12.2017, kde zároveň tvrdila, že sa ocitla bez príjmov, čo dočasne, po dobu do vysporiadania vzájomných vzťahov, vyriešila zmluvami o pôžičke. Nič bližšie však vo vzťahu k predmetným pôžičkám neuviedla s výnimkou toho, že zmluvy o pôžičke boli medzi ňou a žalobcom riadne uzatvorené a tieto pôžičky nie sú po lehote splatnosti, preto je žaloba predčasná a nedôvodná. Až na pojednávaní dňa 14.11.2018 uviedla splatnosť ňou tvrdených pôžičiek (dňom splatnosti zápočtu vysporiadania sa obchodných podielov) a ich úročené (5,5 % dňom výberu). Je tiež potrebné poukázať na skutočnosť, že sama žalovaná pri svojom výsluchu najprv uviedla, že pôžičky zatiaľ nie sú úročené a následne dodala, že sú úročené s tým, že ona ich plánuje zaplatiť zápočtom, kde bude započítaný aj úrok, a to pri vysporiadaní obchodných podielov, nakoľko chce vystúpiť zo spoločnosti. Tiež pri výsluchu zopakovala, že bola v nepriaznivej životnej a finančnej situácii, ktorú vyriešila práve predmetnými prevodmi a výbermi finančných prostriedkov z účtov spoločnosti. V tejto súvislosti je úplne právne bezvýznamné na aký účel predmetné finančné prostriedky žalovaná použila, preto súd aj zamietol návrhy na vykonanie dokazovania vyžiadaním katastrálneho spisu z Okresného úradu Veľký Krtíš vrátane kúpnej zmluvy pod D. - XXXX/XXXX, za účelom preukázania, kedy bola kúpna zmluva uzavretá a za akú cenu bola nehnuteľnosť nadobudnutá žalovanou, keďže nadobudnutie nehnuteľností sa uskutočnilo v krátkom čase po tom, ako vybrala z účtov žalobcu peňažné prostriedky, ktoré sú predmetom žaloby. Je nepochybné, že sporné finančné prostriedky slúžili len pre potreby samotnej žalovanej. Žalovaná pri svojom výsluchu tiež uviedla, že zmluvy o pôžičke boli uzatvorené vo forme ústnej dohody medzi ňou ako konateľkou a spoločníčkou. Medzi stranami nebola sporná skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovanou ako konateľkou nebola uzatvorená zmluva o výkone funkcie (§ 66 ods. 3 ObZ), a teda vychádzajúc z právnej teórie, záväzkový vzťah medzi konateľom (ako aj spoločníkom) a spoločnosťou bude mať vždy obchodno-právny režim (absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 6 písm. a/ ObZ) a pokiaľ ide o konateľa, riadi sa právnou úpravou mandátnej zmluvy (§ 566 až § 576 ObZ), ktorá sa primerane použije vtedy, ak medzi konateľom a spoločnosťou nebola uzavretá zmluva o výkone funkcie. V rámci tohto záväzkovo-právneho vzťahu je konateľ povinný nahradiť v plnej výške škodu, ktorú spoločnosti spôsobil tým, že svoju funkciu nevykonával s vynaložením všetkej objektívnej odbornej starostlivosti. Žalobcu v prejednávanej veci zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania existencie všetkých prvkov, ktoré zákon vyžaduje pre úspešne domáhanie sa nároku na náhradu škody, t. j. vznik škody (skutočná škoda a/alebo ušlý zisk v zmysle § 379), porušenie povinnosti konateľa a napokon príčinnú súvislosť (tzv. kauzálny nexus) medzi vznikom škody a porušením povinnosti. Žalobca v konaní preukázal, že jednotlivé výbery a prevody (79.000 eur od 12.06.2017 do 30.06.2017 a 57.000 eur dňa 01.08.2017) vykonala žalovaná, tieto peňažné prostriedky si previedla na svoje súkromné účty, čo napokon ani samotná žalovaná nerozporovala. Z uvedeného vypláva, že žalobca v konaní preukázal vznik škody, t. j. reálny úbytok na majetku žalobcu v sume 79.000 eur. V konaní bolo taktiež preukázané, že žalovaná porušila svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, keďže od februára 2017 reálne funkciu konateľky nevykonávala (a ani v spoločnosti žiadnym iným spôsobom nepôsobila), teda nemohla poznať ani záujmy žalobcu a už vôbec nemohla predpokladať, že poskytnutie akýkoľvek peňažných súm, ktoré nazvala pôžičkami, mohlo byť v záujme žalobcu. K tomuto je potrebné uviesť, že povinnosť výkonu pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov treba v súvislosti so zodpovednosťou konateľov za škodu chápať ako kumulatívne

vymedzenú povinnosť. Aby konateľ mohol byť v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti, musí totiž najskôr vynaložiť primerané úsilie na to, aby záujmy spoločnosti spoznal a vychádzajúc z tohto poznania, potom s odbornou starostlivosťou posúdil, ako má konať. Odborná starostlivosť predstavuje očakávanú mieru informovanosti a odbornosti konateľa, na základe ktorej je povinný vykonávať svoju funkciu odo dňa jej vzniku až do dňa jej zániku. Informovanosť a odbornosť sa však nespája s individuálnymi vlastnosťami konkrétneho konateľa, ale ide o objektívne osobné kvality, ktoré má vo všeobecnosti spĺňať každá osoba pôsobiaca v pozícii štatutárneho orgánu. To znamená, že ak sa konkrétny konateľ snažil konať s najvyššou odbornou starostlivosťou, akej je subjektívne schopný, ale z objektívneho hľadiska táto odborná starostlivosť nebola dostatočná, tak konateľ konal v rozpore s § 135a ods. 1 ObZ. Rozhodovanie konateľa sa teda vždy posudzuje podľa toho, ako by sa v konkrétnej situácii mala zachovať osoba znalá relevantného trhu a príslušných ekonomicko-právnych mechanizmov. V tomto smere je potrebné stotožniť sa so žalobcom, že na to, aby žalovaná ako konateľ konala s odbornou starostlivosťou musela by pri poskytnutí pôžičky od spoločnosti zabezpečiť, aby zmluvy o pôžičke boli v písomnej forme, vrátane dohody o výške úroku, tieto zmluvy bezodkladne doručiť do sídla žalobcu, alebo spoločnosti, ktorá vykonáva audit žalobcu, za účelom ocenenia účtovnej operácie, zabezpečiť dostatočné informácie o výške úrokových sadzieb, zabezpečiť si informácie o ekonomickom stave žalobcu v čase poskytnutia pôžičiek (či žalobca má uhradené všetky ostatné záväzky najmä dane, odvody, mzdy, dodávateľské faktúry, a či vykonaním týchto operácií nevystaví žalobcu platobnej neschopnosti). Žalovaná však nič z vyššie uvedeného zákonného postupu neurobila, čo potvrdila aj pri svojom výsluchu. Žalovaná ako konateľka by nezodpovedala za škodu iba za predpokladu, že konala nielen s odbornou starostlivosťou, ale súčasne aj v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Ak by boli obe podmienky (konanie s odbornou starostlivosťou a konanie v dobrej viere) splnené súčasne (dôkazné bremeno spočíva na konateľovi), zodpovednosť za škodu nevznikne. Na žalovanej teda bolo, aby súdu preukázala existenciu obidvoch základných predpokladov na zbavenie sa zodpovednosti za vznik predmetnej škody, t.j., že v rámci výberu resp. prevodu finančných prostriedkov z účtov žalobcu na svoje účty, na základe ktorých vznikla spoločnosti škoda, postupovala s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Žalovaná sa bránila v konaní najmä tým, že poukazovala na obchodnú prax žalobcu, ktorý v minulosti poskytol pôžičky zamestnancom, ako aj iným osobám (p. V. U.) aj bezúročne. Mala za to, že postupovala so všetkou odbornou starostlivosťou, konala v prospech žalobcu a ostatných spoločníkov, nakoľko výsledkom jej konania bude majetkový prospech žalobcu v podobe úrokov z pôžičiek, a teda aj prospech jednotlivých spoločníkov žalobcu, a teda žalovaná svojim konaním nemohla spôsobiť žalobcovi škodu, keďže peniaze z poskytnutých pôžičiek sa žalobcovi vrátia. Poukazovala tiež na to, že žalobca nikdy pôžičky neúročil a aj v súčasnosti koná tak, že v prípade prevodu majetku na spriaznené osoby neurčuje kúpnu cenu ako trhovú a ukracuje žalobcu; výška poskytnutých pôžičiek je úmerná finančným pomerom žalobcu; žalovaná konala v dobrej viere, že takéto pôžičky žalobca bežne poskytuje, pričom navyše od bežnej praxe pôžičku úročila. Týmito tvrdeniami a ani navrhnutými dôkazmi však žalovaná liberačné dôvody ani nemohla preukázať. Tiež je potrebné stotožniť sa so žalobcom aj v tom smere, že uzavretie zmluvy o pôžičke podlieha obchodnému vedeniu v spoločnosti a na rozhodnutie o obchodnom vedení u žalobcu je potrebný súhlas aspoň dvoch konateľov. Uvedené tiež vyplýva aj z bežnej praxe u žalobcu, ktorá bola v konaní preukázaná výsluchom konateľov žalobcu, ktorý potvrdili, že na obchodné vedenie bolo potrebné rozhodnutie aspoň dvoch konateľov. Skutočnosť, či určité rozhodnutie spadá pod obchodné vedenie spoločnosti je potrebné skúmať v každom prípade jednotlivo s ohľadom na všetky okolnosti. Pokiaľ teda ide o žalovanou tvrdené pôžičky, ktoré sama ako konateľka žalobcu so žalobcom uzatvorila, možno konštatovať, že takéto rozhodnutie o uzatvorení zmluvy sa týka záležitosti, v ktorej hrozí stret záujmu spoločnosti, ostatných dvoch spoločníkov a žalovanej ako osoby konajúcej v mene spoločnosti pri predmetných úkonoch a súčasne pôžičky poskytnuté spoločnosťou spoločníkovi, resp. konateľovi spoločnosti majú významný dopad na vedenie účtovníctva spoločnosti. Keďže z vykonaného dokazovania vyplýva, že rozhodnutie o poskytnutí pôžičky spoločníkovi, či konateľovi spoločnosti nie je zverené spoločenskou zmluvou spoločnosti do pôsobnosti valného zhromaždenia, má súd za to, že takéto rozhodnutie o poskytnutí takejto pôžičky spadá pod obchodné vedenie spoločnosti. Na rozhodnutie o obchodnom vedení žalobcu sa vyžaduje súhlas dvoch konateľov a tento, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, daný nebol. Navyše je potrebné uviesť, že súd tvrdenia žalovanej, že v prípade výberov/prevodov predmetných finančných prostriedkov sa jednalo o pôžičky, vyhodnotil ako účelové. Samotný žalobca mal za to, že tvrdenia žalovanej, že ňou vykonané finančné operácie predstavujú pôžičky, že tieto sú úročené, ako aj o výške úroku, neboli v konaní preukázané žiadnym dôkazom, a to ani priamym ani nepriamym, a preto v rámci zásady hodnotenia dôkazov, je nutné tieto tvrdenia odmietnuť ako nepreukázané, s čím sa súd stotožňuje. Súd zdôrazňuje, že žalovaná bola konateľkou žalobcu (od 23.02.2009 do 24.07.2017),

ale najmä bola a je spoločníčkou žalobcu od 06.03.2009. Ako bolo uvedené vyššie v konaní nebolo preukázané, že finančné operácie v celkovej výške 136.000 eur boli pôžičky, teda nebol preukázaný konkrétny právny titul, na základe ktorého žalovaná nakladala s prostriedkami spoločnosti. K tomuto súd uvádza, že nakladať s peňažnými prostriedkami spoločnosti možno iba z konkrétneho právneho titulu (napr. poukázanie peňažných plnení v prospech zmluvných partnerov spoločnosti, vyplatenie miezd zamestnancom alebo odmien konateľom za výkon ich funkcie atď.), a to prostredníctvom zákonom alebo zmluvne určených osôb (konateľ, prípadne ďalšie osoby v rozsahu ich pracovnoprávneho alebo iného záväzkového vzťahu so spoločnosťou). Aj keď žalovaná striktne odmietla (v podaní zo dňa 11.06.2018), že v prípade sporných výberov a prevodov by sa malo jednať o nedovolené plnenie, ktoré si žalovaná vyplatila ako podiel na nerozdelenom zisku, nemožno úkony žalovanej hodnotiť iným spôsobom. Žalovaná pri svojom výsluchu na otázku svojho právneho zástupcu, akým spôsobom bol vyplácaný zisk, uviedla, že ani jeden rok sa zisk nerozdeľoval, zostával vo firme a ona bola v nepriaznivej finančnej situácii, a tak si previedla peniaze na účet. Tiež uviedla, že nemala žiadnu zmluvu o výkone funkcie konateľa ani pracovnú zmluvu. V praxi frekventovane dochádza k prevodom/výberom peňažných prostriedkov spoločnosti bez právneho dôvodu, a to najmä v spoločnostiach, kde je konateľ a spoločník tou istou osobou, avšak každý takýto úkon s peňažnými prostriedkami spoločnosti na iný účel než na jej bežný chod, plnenie záväzkov voči zmluvným partnerom, zamestnancom a pod. má protiprávny charakter. Z uvedeného vyplýva, že úkony konateľa, ktorými dochádza k neoprávnenému vyplácaniu peňažných prostriedkov v prospech spoločníkov alebo v prospech iných osôb, umožňujú ostatným spoločníkom uplatniť v mene spoločnosti nároky na náhradu škody, ako aj iné nároky voči konateľovi, ktorý s týmito peňažnými prostriedkami disponoval, spolu s nárokmi spoločnosti na vrátenie všetkých plnení vyplatených v prospech spoločníkov v rozpore so zákonom. V konaní nebolo sporné, že odmeňovanie žalovanej za výkon funkcie konateľa nebolo zmluvne upravené a ani pracovná zmluva s ňou uzatvorená nebola. V zmysle § 123 ods. 2 ObZ spoločnosť nesmie vyplácať akékoľvek preddavky na podiely na zisku. V tejto súvislosti súd poukazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 01.12.2000 sp. zn. 5 Obo 77/2000, podľa ktorého „je nesporné, že majetkovým právom spoločníkov v zmysle § 123 Obchodného zákonníka je právo na podiel na zisku. Obchodný zákonník neupravuje žiadne ďalšie majetkové právo spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným, dané len jeho účasťou v spoločnosti. Nie je však vylúčené, aby spoločník obchodnej spoločnosti pre spoločnosť pracoval a za svoju prácu poberal odmenu, a to i v prípade, že pri výkone práce pre spoločnosť nie je povinný dodržiavať príkazy inej osoby. Musí ísť o výkon práce, keď sa za ňu vyplatená čiastka (odmena) zahrňuje ako výdavok do daňového základu spoločnosti a podlieha úprave zákona o daniach z príjmov a kedy prichádza do úvahy i platenie poisťného spoločnosťou. Uvedený príjem však nie je daný len účasťou spoločníka v spoločnosti a s ňou spojenou prácou pre spoločnosť. Práva spoločníkov obchodnej spoločnosti ako také sa delia na práva spočívajúce v účasti na jej riadení, majetkové práva a práva ostatné. Odmena za vykonanú prácu nie je majetkovým právom spoločníka upraveným Obchodným zákonníkom. Predpokladom vzniku práva na ňu je dohoda o práci spoločníka pre spoločnosť.“ Zo samotného výsluchu žalovanej možno nepochybne vyvodiť jej zámer vyplatiť si svoj podiel na zisku, resp. odmenu, ku ktorej sa nevedela dostať, keďže nemala prístup k trezoru. Možno teda uzavrieť, že žalovaná si svojvoľne poukázala peňažné plnenie z bankových účtov žalobcu na svoj bankový účet, resp. vykonala svojvoľne výbery z bankových účtov žalobcu a tvrdenie žalovanej, že v prípade prevodov a výberov spornej sumy sa jedná o pôžičky je len účelové tvrdenie žalovanej produkované v snahe oddialiť vrátenie plnenia poskytnutého v rozpore so zákonom. Úkony žalovanej, ktorými vybrala/previedla peňažné prostriedky z účtov žalobcu by bolo možné považovať za úkony oprávnené len v prípade, ako bolo uvedené vyššie, ak by slúžili na poukázanie peňažných plnení v prospech zmluvných partnerov spoločnosti, vyplatenie miezd zamestnancom alebo odmien konateľom za výkon ich funkcie na základe uzatvorenej zmluvy o výkone funkcie. V zmysle § 123 ods. 4 ObZ sú spoločníci spoločnosti s ručením obmedzeným povinní vrátiť podiel na zisku, ktorý bol vyplatený v rozpore s § 123, bez ohľadu na to, či ho nadobudli v dobrej viere alebo nie. Podstatou § 123 ods. 4 ObZ však nie je sankcionovanie spoločníkov, pretože ak aj bol v prospech spoločníkov vyplatený podiel na zisku v rozpore so zákonom, tak ide o porušenie povinností konateľa a nie spoločníkov, a to z dôvodu, že u spoločníkov zákon nevyžaduje konanie s odbornou starostlivosťou, t. j. ak aj spoločníci prijímú na zasadnutí valného zhromaždenia uznesenie o rozdelení zisku v rozpore so zákonom (napr. z dôvodu, že rozhodli o rozdelení čistého zisku, ktorý nebol znížený o prídely do rezervného fondu), tak samotné prijatie uznesenia ešte nespôsobuje zníženie majetku spoločnosti, pretože spoločnosť vyplatí spoločníkom podiely na zisku až následne prostredníctvom aktivity jej konateľa. Preto súd žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 79.000 eur posúdil ako nárok na náhradu škody a nie ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od spoločníka. Ak bola žalovaná v čase výberov a prevodov finančných prostriedkov (od 12.06.2017 do

30.06.2017) konateľkou žalobcu, v tomto prípade má náhrada škody voči žalovanej ako konateľovi (§ 135a ods. 2 písm. a/ ObZ) prednosť pred vydaním bezdôvodného obohatenia prijatého žalovanou ako spoločníčkou (§ 123 ods. 4 ObZ). Návrhy žalovanej na doplnenie dokazovania súd zamietol z dôvodu, že nemali súvis s predmetom konania a ani s preukázaním liberačných dôvodov. Pokiaľ žalovaná žiadala o vyžiadanie účtovných dokladov žalobcu za kalendárny rok 2017 za účelom preukázania, že v čase poskytnutia pôžičiek žalovanej, žalobca disponoval dostatočnými finančnými prostriedkami, a teda konaním žalovanej žalobcovi nemohla vzniknúť škoda a rovnako vykonať dokazovanie kúpnyimi zmluvami V 1911/2018 a V 1910/2018 za účelom preukázania dobrej finančnej situácie žalobcu, takéto dokazovanie by v tomto konaní nemalo žiaden právny význam. Vznik škody bol v konaní reálne preukázaný. Škodou je reálny úbytok na majetku poškodeného žalobcu (79.000 eur), ktorú sumu si žalovaná neoprávnene vybrala/previedla z jeho účtu. V ponímaní žalovanej by sa malo jednať o škodu pravdepodobne až v prípade, ak by žalobcovi vznikli ekonomické problémy zásadného charakteru, čo však nemá oporu v zákone. Pokiaľ žalovaná navrhovala vyžiadanie účtovných dokladov žalobcu za obdobie, v ktorom žalobca poskytol pôžičky pánovi V. U.U., I. H., I. G., K. H., I. Y. za účelom zistenia skutočnosti, či boli uvedené pôžičky úročené a prípadne akým úrokom, pričom účelom vykonania dôkazu malo byť preukázanie skutočnosti, aký prospech získal žalobca titulom poskytnutia pôžičiek uvedeným osobám v porovnaní s poskytnutím pôžičiek žalovanej, takýto návrh by pre rozhodnutie vo veci nemal žiaden význam, keďže predmetom konania nie je náhrada škody z dôvodu poskytnutia týchto pôžičiek. Žalovaná poukazovala na skutočnosti, že konatelia za pôsobenia žalovanej ako konateľky u žalobcu nemali podpísanú žiadnu zmluvu o výkone funkcie, resp. neboli v spoločnosti zamestnaní, že zisk žalobcu, určený na rozdelenie medzi spoločníkov, sa určuje rozhodnutím valného zhromaždenia a k prijatiu takéhoto rozhodnutia valným zhromaždením však nedošlo (zisk sa nerozdeľuje), že suma 5.400 eur vyplácaná pánovi I. C. zrejme nie je vyplácaná z titulu vyplatenia zisku, a teda právny titul poskytnutia sumy 5.400 eur z účtu žalobcu musí byť pôžička. Na základe uvedeného žalovaná navrhla vykonanie dôkazu, a to predloženie pracovných zmlúv I. C. Z. Š. C. uzatvorených so žalobcom a predloženie právneho titulu, na základe ktorého je pánovi I. C. ako spoločníkovi žalobcu vyplácaná suma 5.400 eur. I. C. však pri svojom výsluchu uviedol, že pracuje vo firme na základe pracovnej zmluvy, je riaditeľ. K tomuto je potrebné uviesť, že ak konateľ popri výkone svojej funkcie má aj pracovnú zmluvu, teda je zamestnancom, je to úplne v súlade so zákonom. Avšak opätovne, či je jednému z konateľov vyplácaná mzda za výkon jeho práce na základe pracovnej zmluvy nie je predmetom tohto konania a nezbavilo by to žalovanú povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu škody, preto súd aj tento návrh na doplnenie dokazovania zamietol.

58. Pokiaľ ide o časť žaloby týkajúcej sa vydania bezdôvodného obohatenia, súd je toho názoru, že aj v tejto časti bola žaloba podaná dôvodne. Žalobca nepochybne preukázal, že žalovaná si previedla, resp. vybrala z účtov žalobcu dňa 01.08.2017 sumu 57.000 eur. V tom čase (01.08.2017) už nemala oprávnenie nakladať s peňažnými prostriedkami na účtoch žalobcu, keďže dňa 24.07.2017 bola odvolaná z funkcie konateľa žalobcu. Odvolanie konateľa bolo účinné prijatím rozhodnutia valného zhromaždenia. Výmaz konateľa z obchodného registra má iba deklaratórny účinok. Ako bolo uvedené vyššie, nakladať s peňažnými prostriedkami spoločnosti možno iba z konkrétneho právneho dôvodu, a to prostredníctvom zákonom alebo zmluvne určených osôb (konateľ, prípadne ďalšie osoby v rozsahu ich pracovnoprávneho alebo iného záväzkového vzťahu so spoločnosťou). Práve v tomto prípade prichádza do úvahy aplikácia ust. 123 ods. 4 ObZ, nakoľko existencia konkrétneho právneho titulu (pôžičiek) na nakladanie s prostriedkami žalobcu v konaní žalovanou preukázaná nebola, a teda žalovaná ako spoločníčka je povinná vrátiť žalobcovi podiel na zisku vyplatený v rozpore so zákonom, t.j. vydať bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu.

59. Podľa § 369 ods. 1, ods. 2 ObZ, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

60. Podľa § 1 ods. 1, ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky 1) platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania. Namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej

podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky 1) platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

61. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaná porušila svoje povinnosti pri výkone funkcie konateľa, čím spôsobila žalobcovi škodu vo výške 79.000 eur a zároveň sa bez právneho dôvodu obohatila na úkor žalobcu o sumu 57.000 eur. Žalovanej na základe uvedeného vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 136.000 eur. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 79.000 eur od 07.08.2017 do zaplatenia a tiež úrok z omeškania v sadzbe požadovanej žalobcom 5 % ročne zo sumy 62.901 eur (t.j. 57.000 eur + bankový poplatok 5.901 eur) od 07.08.2017 do zaplatenia. K uplatnenej sadzbe úroku z omeškania z bezdôvodného obohatenia súd považuje za potrebné uviesť, že žalobca by mal nárok na obchodnoprávny úrok z omeškania (t.j. v sadzbe 9 % ročne), nakoľko vzťah medzi ním a žalovanou (ako spoločníčkou) bude mať vždy obchodnoprávny režim bez ohľadu na to, že ide o vzťah z bezdôvodného obohatenia, ktorý je upravený Občianskym zákonníkom. Súd je však žalobným petitom v zmysle § 216 CSP viazaný a nemôže prisúdiť viac. Pre úplnosť súd uvádza, že skutočnosť, že nie je právoplatne skončené konanie o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ktorým bola žalovaná odvolaná z funkcie konateľa, nemá žiadny vplyv na záver súdu, že plnenie z účtov žalobcu si žalovaná poskytla bez právneho dôvodu, a teda výsledok predmetného konania by žiadnym spôsobom neovplyvnil rozhodnutie v prejednávanej veci.

62. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

63. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech v celom rozsahu, priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanej. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný, v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).